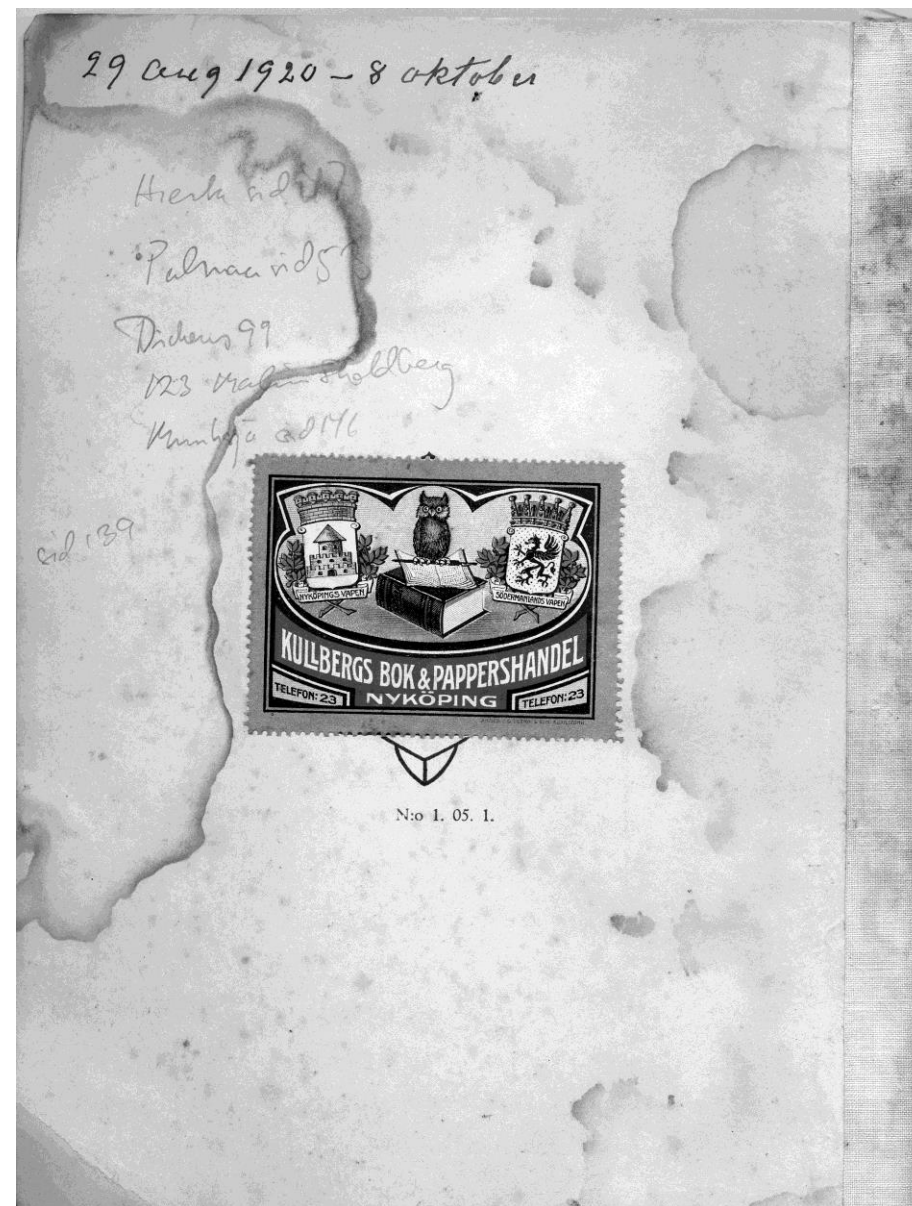
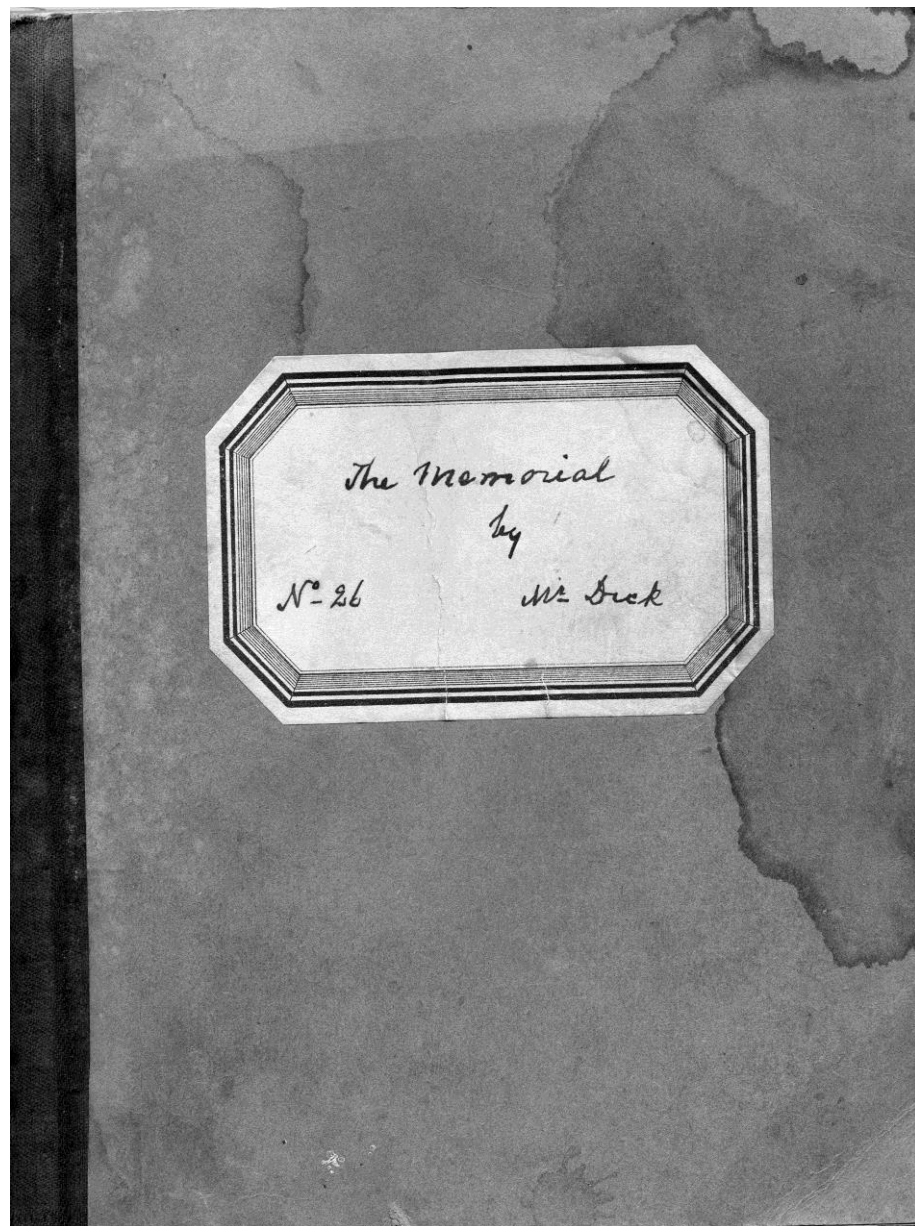

Edvard Faustmans dagbok nr eller The memorial by Mr Dick nr 26

Under kriget till verkades i England: 25,875 kanoner och haubitzar, 255 518 000 granater af olika slag, 229,354 kulsprutor 4952031 gevär, 8 664 887 000 gevärsskott, 40,000 tons giftiga gaser, 2,818 tanks och 53 880 (53 887) flygmaskiner.

Från förbudslandet Finland skrives: "Sällskapslivet i Finland präglades under den förgångna vintern nästan uteslutande af två samtalsämnen: politik och spritanskaffning. Aldrig har alkoholen spelat en så central roll, aldrig har den varit så nödvändig. Den omhuldas som ett kärt barn och den är en sådan symbol för den lycklige innehafvarens framgångsrika verksamhet att ingen kan låta bli att dricka med både vördnad och njutning. Människorna gripas af denna egendomliga spritsuggestion som ligger i luften - - - Många små kotterier uppstå under namn af "Hembygdens vänner" och förkofra sig gemensamt i denna husbehofskemi - - - Nå detta

är nu Finland. I Sverige skulle ett förbud naturligtvis inte föra med sig sådana konsekvenser. Vi ha ju en nedärfd respekt för lagarna, isynnerhet de som lagstifta om nektarn - - - sid 121

Från Berlin meddelas d. 28 aug:

"Kulturministern har utfärdat följande förordning: Alla fästligheter ~~med~~ i skolorna med anledning af Sedandagen förbjudas. Den 2 september skall undervisningen i skolorna i vanlig ordning äga rum."

Professor Harteveld skrifer om Nikolaj II:

"Hurudan var Nikolaj Romanov? Det är på en gång lätt och svårt att gifva en karaktärsbild af honom, emedan han, strängt taget, inte hade någon individualitet och absolut ingen viljekraft ^{x)} I stället för vilja visade han emellanåt en oerhörd envishet, isynnerhet när det gällde hans gudomliga sändning som enväldshärskare, på hvilken han (liksom Willy) med hela sin själ trodde.

^{x)} inte hade någon karaktär?

Men i allmänhet var han slö, ~~och~~ likgiltig och viljelös och lät hofkamarillan leda sig som ett barn. Denna usla kamarilla (som faktiskt regerade hela det oändliga tsarriket, förstod alltid att inrätta saken så, att kejsaren var öfvertygad att det var han som härskade .^{x)} Men, som sagdt, han saknade helt och hållet personlighet, och detta var grunden till hans framtida olyckor.

Det fanns naiva människor som kallade honom tyrann! Detta är löjligt, ty för en tyrann fordras i alla fall en ond eller grym vilja. Och Nikolaj II hade hvarken god eller ond vilja. Han hade en småborgares karaktär och föddes för att som god "pater familias" sitta i en bekväm länstol och mata sina barnbarn. Och ödets ironi anvisade honom en så obekvämsittplats som den ryska kejsartronen - - -

- - - Hvad hans naturliga intellekt och begåfning beträffar är säkert att

^{x)} jämför Willy 2 sid 123

den icke var stor. Han hade fått den bildning som de ryska tronföljarna vanligen fingo, det vill säga en helt och hållet ytlig. Och han förblef hela sitt lif likgiltig gentemot allt hvad vetenskap, konst och litteratur angår - - -

- - - Kamarillan förstod att hålla honom fjärran från yttervärlden och han fick underrättelser om det som hände i hans rike genom en af urklipp sammansatt tidning. I detta märkvärdiga organ intogs naturligtvis blott sådant som var trefligt för honom, och han var hvarje morgon nöjd då han läste att hans trogna undersåtar voro lyckliga, nöjda och tackade Gud som gifvit dem en så stor och mild härskare.

(Under världskriget fingo inga ofördelaktiga underrättelser meddelas Willy, högste befälhafvare för öfver kejsardömet Tysklands arme och flotta ^{x)}

-Arma apskallar-det är egentligen synd om er!

^{x)} se Terpets och föregående memo

”Tyska stämningar” kallar Lindhagen en serie resebref hvari bl. a. läses:

- - - Till allt detta hat och denna splittring utåt och inåt kommer en företeelse som på en svensk måste verka öfverraskande, nämligen det utbredda hatet till Judarna ^{x)}

- - - Man skulle möjligen kunna säga att det betyder en tvekamp mellan det semitiska, internationella kapitalet och det nationellt borgerliga kapitalet. Många mena att det Judiska kapitalet varit särskildt verksamt i att skapa ockerprisen och att det också i Tyskland stödde / bolsjevismen, för att sedan efteråt ensamt kunna härska. Det lär ha gått så långt, att man förberedt sig på eventuella judeprogramen vid lämpligt tillfälle - - -

– Inom ytterstavänsterkretsar ligger hufvudintresset, utom i den sociala omhvälfningen, uti ett betonande af den gamla tyska politikens stora skuld i olyckorna. Man kunde till och med höra ^{x)} jalousie de métier

uttalanden af förståelse för Frankrikes nuvarande politik. När pressen öfversvämmade af ovilja mot vilkoren i Spaa, yttrade en förbittrad tysk politiker om sina egna: ”Bra, så skola de lymlarna behandlas. ^{x)} Det är ingenting annat än en välförtjänt afstraffning af den gamla tyska politiken och dess tillskyndare långt ut i vänsterkretsar - - - Trots allt förnimmer man, hvilket också ligger i sakens natur, att makten i Tyskland hvilar på bajonettspetsarna. Den som har vapnen härskar med dem och missbrukar dem naturligtvis också. Så har det varit öfverallt och i alla tider - - -

– - - Det jäser öfverallt i Tyskland. Splittringen och hatet undergräfvat allt. Den ekonomiska situationen är säkerligen förtviflad. De menige kämpa dagligen för mat, kläder och bostäder. Det tyska folket är sjukt. 3 sid 124

”Vi skapa icke våra barns natur – den är redan – och framträder^{x16} sid 142

med åren i allt skarpare drag. Och det är icke vår uppgift att med ord påtvinga de unga själarna vår rättskaffenhet eller visdom, men i främsta rummet uppmärksamt och kärleksfullt utspeja deras inre lifsyftringar och rätta vår ledning derefter. Den som vill uppfostra måste frigöra sig från föreställningen att han har att resa en byggnad hvars stil och inredning han själf kan bestämma, hvars materialier han själf kan skaffa. En uppfostrare är ingen byggmästare, som kan förverkliga sina fantasiskapelser. Han är en trädgårdsmästare, som kan iakttaga, stödja, hjälpa, leda sina plantors utveckling, men får rätta sig efter lifvet såsom det framträder ur fröet. Aldrig mäktar han draga upp en ek ur ett bokfrö.”

J. Ligthart (bra.)

Sid.

lär jorden

I förbudsfrågan skifves: ”Man beskärmar sig öfver de personlighetskränkande ingrepp som restriktionssystemet medfört, och det kan icke nekas att man i det fallet skattar åt en rent appellistisk tankegång, men man sväljer med glad och frimodig uppsyn det oerhörddt mycket mer på personlighetens rätt gående ingrepp som ett totalförbud skulle innebära, med den i sanning lätta tröstegrunden, att tiden läker alla sår. Och hvilket förbud! Icke ett förbud som går utefter starkvinsgränsen som det norska utan stamplar förtäringen af pilsnerdricka som en kriminell handling! Icke ett finskt förbud med 7/8 af lagstiftarna på förbudets sida, utan ett förbud som träder i kraft sedan 60 % af befolkningen förklarar sig beredda att svara för lagens effektivitet mot de återstående 40 procenten! - - - Icke ett förbud som likt andra nöjer sig med att

kriminalisera tillverkning, köp och försäljning, import och offentligt tillhandahållande, utan går ut öfver innehaf och privat hemförtärning, våra bondmorors och prästfruars krusbärsvin, lagradt i privatkällare m. m, m. m, och som för sitt vidmakthållande följaktligen kräfver hemspionaget, satt i system, godkänt och auktoriseradt af staten¹⁷⁾ sid 143

(Bort med alkoholen och hit med alkaloiderna ^{x)}! Sedan spriten blifvit så ohyggligt dyr, har jag blifvit så godt som absolutist, och går nu och väntar på att drabbas af snusdille, medförande internering i ett hem för oförbätterliga snusare.) under många år

Vännen Bombom led af kronisk Gonorrhoea Tremens⁴⁾ sid 125

"All your letters I am keeping for you to use some day in a book: for they give your first fine careless rapture (brefven voro från Westafrika) which you could never could recapture years afterwards when you ^{x)} jämför Indochina, U.S.A, Tyskland, Danmark!

endeavoured to recall half effaced impressions."

"The gay - Dombey's"

(Sannt – jag har försökt att nu på gamla dar plita ner lite afrikaminnen – går inte, blir färglöst.) sid 127

De åländska folkledarna Sundblom och Björkman ha nu dömts till 1 ½ års tukthus för högförräderi. Härom skrifves:

"Genom detta domstolsutslag af finsk rättvisa, har klyftan mellan svensk och finsk, för att icke säga västeuropeisk och finsk rättsuppfattning ökats.

Det kommer att klibba som en skamfläck vid finsk kultur och rättsåskådning. Att den finska så kallade rättvisan har sin gång, den kunna vi icke inblanda oss, och deråt ha vi ingenting att göra. Men i Sverige skola de grunder allmänt underkännas på hvilka hur Sundbloms och Björkmans förehafvanden stämplades som förräderibrott. Domen är indi-

rekt ett slag i ansiktet på Sveriges konung och regering, och häver ej denna upprörande dom, finns mellan svensk och finsk kultur icke längre något samband. Det s.k. vapenstilleståndet i Ålandsfrågan har härigenom afstämplat till sitt rätta värde och fått karaktären af bruten tro och lofvän. 9) sid 131

”Vorwärts” säger, att det ryska folket, såväl i städerna som på landsbygden endast af fruktan för lifvet finner sig i bolsjevikdiktaturen. Press, förenings och församlingsfriheten har upphäfts för alla utom kommunisterna. Valen ske offentligt. Hemliga val äro förbjudna. Icke önskvärda val kasseras. Allmän värneplikt har åter införts. Desertörer bli skjutna. Arbetare och tjänstemän få icke streika. ^{x)} Sker ändock detta, tvingas de streikande att arbeta koncentrationsläger. Medlemmarna av kommunistpartiet ha till största delen fått arbete i en eller annan Sovjetinstitution.

^{x)} Hvad säga våra unghinkar om detta?

(Om härtill lägges att Sovjetmyndigheterna egenmäktigt kunna förflytta vhem som hälst, utan vederbörandes samtycke, hvartsomhållst inom det oerhörddt vidsträckta ryska riket, till exempel från Moskva till Murmankusten, ^{x)} så kan man med skäl gratulera ryssarna till deras nyförvärfvade frihet – jag längtar nu nästan lika mycket efter att få se Lenin & Co hängda som förut att se Willy på pottan – ~~figurlig talat~~ – poetiskt uttryckt.

-- --”That ten – year – old – boyish – hand – writing characteristic of young guardsmen and very athletic persons generally” (Om “Victor” – se nedan)

(The Gay-Dombeys)

---“Victor” ^{xx)}, whose ideas of “good form” would have excluded all the early Christian saints and martyrs and most of the Greek goddesses. Victor fell in love with sister Myra (nurse)

^{xx)} Ung, sårad officer (adlig)

^{x)} försvenskadt: från Stockholm till Lappland

(f. d.varietisangerska) and married her as soon as he was convalescent!"

(The Gay- Dombeys)

"Man beundrar Thackeray och älskar Dickens"

"To damn with faint priase" – att fördöma med svagt beröm – är ett slugt och effektivt sätt att skada en motståndare.

"Om jag varit en sann (= ortodox) kristen, men för öfvrigt varit den jag är, skulle jag vid denna tid lidit af den tanken att professor Tigerstedt för sina verkligen alldeles oerhörda påståenden och hela sitt uppträdande i vår befodringsfråga skulle komma till helvetet, hvilket – quand même – skulle hindrat mig att njuta af himmelriket. Lyckligtvis har han fått tid att ångra sig, och har icke kommit till helvetet men har istället kommit till Finland. Detta öde förefaller mig vara ett visserligen hemskt men icke alltför strängt straff, motsvarande en någorlunda human skärseld och jag kan icke påstå att

jag särdeles mycket sörjt deröfver. T. lär mycket djupt ha känt den grundliga förödmjukelse striden medförde för honom, och hans tillvaro här i Stockholm under den hetaste tiden torde liknat en svårt sårad snoks i en myrstack"

(Emil Klean)

x) "Om man skulle afskaffa allt det löjliga i denna ofta en smula långtrådiga värld skulle den verkligen bli alldeles odräglig. Tänk bara så gräsligt odräglig själfva den store Gustaf Retjius skulle vara om han inte vore så full af löjliga poänger

(Emil Klean) sid 130

Från det nordiska ministermötet i Köbenhavn berättas att Branting på Amalienborgs slott sofvit i en för kejsar Wilhelm reserverad säng.

När Folkets Dagblad Politiken får höra denna epokgörande tilldragelse gör bladet naturligtvis ett valnummer af den. Z. Höglund skulle för det

x) På tal om ordensväsendet

första aldrig ha sofvit på ett slott och för det andra skulle han ha nedlagt sin skarpa protest mot att ha blifvit lurad att ligga i en för kejsar Wilhelm reserverad säng.

Från Kjobenhavn, der Anders de Wahl för närvarande behagar vistas, meddelas att han håller på med att skriva ett skådespel, "ett stort, alvarligt Verk, mit Livs virkelige Gerning! Allt som jag har nått i min konst, säger han vidare har jag kommit till som på lek. Det förefaller mig som om mina roller bara vore skal omkring mitt eget jag och som om jag vandrade omkring i en rustkammare, der alla de tomma, på förhand gifna formerna, stå uppställda. Jag har aldrig strängt och allvarligt arbetat med min intelligens, helt enkelt därför att jag aldrig behöft göra det. Jag byter roller som kräftan byter skal, det är det hela.

Aktarej när Anders nu ämnar bli intelligent också – då kan man inte

ta'n med tång.

Japans sportchef, som besöker Sverige i och för idrotts och gymnastikstudier sammanfattar sina intryck från Antwerpen olympiaden så, att svenskarna, jämte amerikanare, engelsmän och fransmän tillhöra de stora idrottsnationerna och utan tvifvel skulle öfverträffa de andra om de hade en lika stor folkstock att välja ur. Ett land som Amerika kan helt naturligt vid en internationell täflan ställa upp ett större antal fenomenala förmågor, men den jämnaste, mest harmoniskt utbildade truppen på stadion var den svenska. Och det är harmoni i och mellan gymnastik och idrott han vill söka eftersträfvä för sitt eget folks vidkommande.

(En utländsk tränare sa att svenskarna, tack vare den Lingska gymnastiken, äro så harmoniskt utvecklade, att de ej äro mindre lämpliga till

Specialister inom de olika idrottsgrenarna – en kraftigt utvecklad man blir, till exempel genom sin tyngd handicappad vid löpningar och hopp.

Hemtransporten af de österrikiska krigsbarnen pågår nu som bäst, men återseendets glädje synes i betänklig mån störas af en oangenäm öfverraskning som möter de (fattiga) föräldrarna vid barnens hemkomst. Man afkräver nämligen föräldrarna 300 kronor för hvarje barn, hvilket skall utgöra bidrag till resekostnaderna genom Tyskland och Österrike - - -

En del föräldrar ha ju flera barn att vänta hem och man förstår mycket väl att det måste ställa sig svårt för dem att i en hast skaffa så mycket pengar. De ha nämligen ej förut underrättats om att denna uttaxering vore att vänta. Härtill kommer den öfverraskande uppgiften att vederbörande hotat en del föräldrar med att de från Sverige medsända lifsmedelspaketen skola kvar-

hållas som pant om pengarna ej erläggas!!! - - - Då föräldrarna på anmälningsbyrån i Wien beklagat sig öfver den stora uttaxeringen har man förklarat att barnen kunde arbeta i Sverige, så skulle de lätt förtjäna det erforderliga beloppet, en uppmaning som tyckes ha kommit något för sent, då barnen redan hemskickats.

Echt deutsch (= lumpet)

Att ta ifrån barnungarna de "Liebes gaben som de beskedliga fosterföräldrarna gifvit dem kan endast tyska hjärnor hitta på.

Idén att fosterföräldrarna ska ge aflöning åt de arma utsvultna snor killingar de med betydande uppoffringar rädda från hungersnöd är också läskande.

Bland krigsbarnen hvaraf vi ha en hel mängd i Vrena, för hvilka jag får tjänstgöra som tolk finnas åtskilliga temligen ohängda -13 -14 åriga

cigarrettrökande lymmelaktiga pojkar och en 12 årig flicka som alltid gör i byxorna då hon ej får sin vilja fram – detta för att bereda sin snälla fostermamma en liten extra förströelse. 8) Sid 131

I de svenska tjänsteläkarnas årsrapport till medicinalstyrelsen om hälso och sjukvårdsförhållandena inom Sveriges bygder läses bl. a:

– -”Fortfarande är det klent beställt med renligheten icke minst tack vare både vuxnas och barns inrotade vana att utrusta sig med en otrolig mängd klädespersedlar, bland annat flera lager af tjocka ylletröjor eller 2 a 3 (minst) skjortor som bibehållas om nätterna och ej ofta nog ombytas (ett par gånger om året) medan vattuskräcken synes nästan omöjlig att öfvervinna. Frågan om folkbad på landsbygden måste därför med allt kraft framdrivas.^{x)} Emellertid torde någon större framgång här ej kunna vinnas förrän folkskolorna på varmbads-

^{x)} Hva fanen tjänar det till att bygga bad då inte en kotte badar – ”man ska inte bada bort kraften”

inrättningar eller (och?) varmbad inrättas vid militärkasernerna för de värnepliktiga för att på denna väg göra baden mera kända och värderade.

Att svenskarna äro lortaktiga är allmänt känt,^{x)} men att vederbörande underlåtit att inrätta bad vid våra förträffliga folkhögskolor (kasernerna) är svineriets klimax.” sid 136

Finsk badstu är den bästa formen för kasern och skolbad – härtill fordras endast ett stort varmt rum en hop baljor och riklig tillgång på varmt och kallt vatten.

En lusig ryss, svart i synen och om händerna, som tar finsk (rysk) badstu hvar lördag, luktar rosenolja i jämförelse med en burgen svensk hemmansegare som låtit det skorpa sig sidan döpelseakten. Undras om ofvan nämnde herr Noguchi, representant för världens renligaste

^{x)} Vi tituleras ju af Amerikanarna ”The nation that never bathes”

folk, Japanerna; halfva amfibier, ^{xx)} blir satt i tillfälle att studera våra kasernförhållanden –

Som ~~h~~ redan omnämnts i memo, förekommer det tre gånger så många lungtuberkulosfall bland de svenska värnepliktiga som bland de tyska. ^{x)}

Detta är en fullkomlig skandal

Från Kristiania ”meddelas kommer inom den närmaste framtiden de nu gällande importförbuden att utvidgas till att omfatta alla lyxartiklar. ~~Tidning~~ Statsrådet Meyer Bruun säger att de nya importförbuden delvis äro supplement till den förut offentliggjorda listan, hvilken omfattar varor, som otvifvelaktigt äro lyxvaror..

Bra! Nu då världen står begrepp att slå ett ekonomiskt saltomortal borde vi försöka om vi inte kunna

^{xx)} som är här för att studera svenska folkets fysiska fostran.

^{x)} Både de svenska och tyska pojkarna voro naturligtvis vid inryckningen tuberkelfria. (något så när åtminstone

utan alltför outhärdliga lidanden, afstå från diamanter, spetsar, sammet, grammofoner, piglock, tyskt krams m.m. Detta sistnämnda torde bli ett hårt slag för våra landtliga handlingsmän, men det är dem så innerligt väl unnadt.

Den lille söde danske pige, fröken Fryland Claussen som vann damernas täflan i raka hopp ^{xx)} är g arg emedan hon efter segern inte fått mottaga mer än 236 giftermålsanbud.

En känd engelsk societetsdam, Lady Arthur Hamilton har i dagarna gjort ett försök att simma öfver engelska kanalen. Visserligen misslyckades den djärfva bedriften idet lady måste ge upp(?) 9 engelska mil från franska kusten ^{x)} efter att ha simmat 12 timmar i hög sjö, mörker och dimma, men hennes simning måste i alla fall betraktas som ett utomordentligt

^{x)} Hon sam således omkr. 2 svenska mil

^{xx)} i Antwerpen

kraftprof som ingen kvinna före henne presterat.

~~Känner du dig stukad Gösta Patrik~~

"Klockare ä ena roliga kurrar – De står me ena foten i den ogudaktiga världen å me den andra i körkan – så till sägandes"

Flygkvisten, som nyss pangljenerats har nu dragit sin ena klöf ur kyrkan och kan ~~nu~~ således helt och hållet egna sig åt den syndiga världen – han har redan lånat min motbok

Amerikanska statsdepartementet meddelar att det erhållit underrättelse om att alla ryssar skola inkallas till tjänstgöring i Sovjetarmen ; dock äro pojkar under 14 och gubbar öfver 50 härifrån befriade

"Kyrkostämman hölls den 7 september i Skellefteå landsförsamling, hvarvid en mängd ärenden afgjordes – man konstaterade att god enighet rådde i dessa frågor bland stämmodeltagarna som utgjordes af summa två personer, sockenvaktmästaren och klockaren."

Den venstersossiska tidningen "T. D. Politiken" är upprörd öfver det rännstensspråk som börjat smitta ner den högersossiska pressen:

"Nästa hela denna press stinker i dessa dagar af gemenheter, utslungade mot vårt parti och dess män. Ur en enda artikel i Smålands folkblad låna vi följande florilegium:

"Fega och tarfliga humbugsmakare", medvetna lögnare och skadegörare," "Patrask," sotsvartaste reaktion," fräckaste hot mot friheten," "lögnare," jesuiter, gemena hycklare," "maskerade förtryckare ämnen," andliga trälar och sluskar."

Till kompletterande af ofvanstående har "Eskilstunakuriren" (liberal) roat sig med att ur samma nummer af "T. D. Politiken," der denna klagolåt uppstämmer, plocka ur ett "florilegium," som sannerligen inte står Smålands Folkblad efter.

"Den rasande högersocialistiska reaktioner," eländiga löggner, diverse

lögner," "gemen osanning," "högersocialistiskt arbetarförräderi," "simplaste drängtjänst, skamlös smutskastning," "högersocialistisk lögn," "drummelaktigt uppträdande," "Palmstjärnasvineriet," "socialdemokratisk fähundsunderdånighet (nytt ord; passa på Ruben G^{son} Berg)

Då rätt gossar, puckla på hvarann –När tjufvarna slåss, får bonden sin ko igen.

Om förslaget att försummande af rösträtt skulle beläggas med plikt, skrives:

"Röstplikten skulle, förutsatt att den kan göras effektiv, lägga ett afgörande inflytande i händerna på de mest intresselösa och politiskt okunniga valmansgrupperna. Det är den afgörande invändningen. Det är riktigt att valmännen böra uppfostras till att uppfatta sin rösträtt inte bara som en rättighet, utan också som en skyldighet, men det tillkommer demokratien att sörja för denna uppfostran genom ~~uppfostran~~lysning och icke genom botesbestämmelser ."

10 sid 136

– Vill minnas att jag i ett föregående memohäfte omnämnt ett brev som general Ludendorff afsändt till general Hoffmann, generalstabschef hos prins Leopold af Bayern som någon tid förde öfverbefälen öfver de tyska ockuppationstrupperna i Ryssland. Detta dokument, dateradt 28 nov. 1918, således några dagar efter det högtidligt ingångna vapenstilleståndet, ^{x)} är så echt deutsch, Bernhardskt gement att det förtjänar återges något så när in extenso:

Ers excellens! Ni är icke okunnig om att man ^{xx)} efter freden i Brest-Litowsk (då adressaten slog sabeln i bordet) beslutat i Ryssland föra en politik som ansluter sig till de båda hufvudströmningarna, d. v. s. att å ena sidan stödja bolsjevikerna och å andra sidan de monarkiska elementen, för att sålunda säkra vår framgång och icke under några förhållanden kunna förlora. Vårt militärparti

^{x)} På västfronten

^{xx)} i Tyskland

har alltid önskat att så mycket så möjligt stödja bolsjevikerna, ehuru rikskanslern motsatt sig detta. De senaste månadernas erfarenhet har visat att han knappast kan räkna med de antibolsjevikiska elementens seger. Vår armé i Astrakan, som vi bildade i trakten af Kiev, och våra nord och sydarméer ~~som~~ i trakten af Pskov ha icke uppfyllt våra förhoppningar. Man kan med säkerhet fastslå att framtiden tillhör bolsjevikerna (!!!) eller i alla händelser de monarkiska element som stå i bolsjevikernas tjänst, med ett ord de röda arméerna, hvilka kanske i ett gifvet ögonblick skola bemäktiga sig makten. Detta är anledningen till att vårt framtidsmål är en allians med Ryssland. ^{x)} Det är endast under dessa förhållanden det kan bli möjligt att upphäfva följderna af vårt nederlag och inom den närmaste framtiden förverkliga tanken på revanche genom att föra de röda arméerna mot

^{x)} Det sa Bismarck också – sköna stallbröder

Rhein. Jag anser det nu nödvändigt att vidtaga följande åtgärder:

1) Inom hvarje armés generalstab och inom generalstaberna vid fronten upprättas propaganda sektioner, hvilka skola ställas under ledning af de mest framstående officerarna. Denna propaganda bör ske skriftligen (?farligt, då kan man ju ej förneka den ^{x)}) och muntligen utav hänsyn till kostnaderna. - - -

2) Sektionerna inom ockupationsarméen skola redan nu sätta sig i förbindelse med kommissariaten och söka upprätta propaganda afdelningar inom alla centrala ryska administrationer. Man måste framhålla för hufvudagenterna inom propagandan hvilket viktigt uppdrag det är att vinna inflytande bland kommunisterna..

3) Vi böra underlätta våra fångars inträdande i den ~~ryska~~ röda armén på samma gång man ~~förklarade~~ för dem förklarar det verkliga ändamålet med

^{x)} i händelse af behof

denna tillfälliga tjänstgöring. Officerarna böra hjälpas fram till tjänstgöring i generalstaben för att sedan spela en dominerande roll. Denna synpunkt förtjänar den största uppmärksamhet.

3) Propagandasektionerna böra tillse att att våra arméer ägna ryssarna speciellt officerarna särskildt uppmärksamhet. Vid fall af behov böra de göra dessa ryska element alla tjänster som erfordras af förhållandena^{x)}

5) Arméerna i Ukraina skola fortsätta att lämna understöd och pänninghjälp åt arméerna i Astrakan och södern å ena sidan samt åt de Ukrainska nationalisterna å andra sidan, men detta måste ske med försiktighet, så att ingen af de fiendtliga partierna anklagar oss för bristande uppriktighet (så'n förb. rackare!) - - -

- - -I händelse det ryska området utrymmes måste man inom alla större

^{x)} mutor. "Storfurstarnas eventuella önskingar böra tillgodoses," sa någon(?) om det tsaristiska Ryssland.

centra organisera sovjets, sammansatta af tyska fångar, på hvilka man sedan måste stödja sig. Särskild uppmärksamhet måste ägnas de tyska sovjets i Moskva hvilka redan nu arbeta under goda förhållanden - - -

Under den sensationella rubriken: "Värdefullt innehåll i "Aftonbladet" meddelas "Dagens Nyheter" att man påträffat 800 kronor inlindade i ett nummer af "Aftonbladet."

Ingeniör G. härstädes, som haft anställning i Tyskland och därunder lärt sig spräcka deutsch inbjöd häromsistens våra krigsbarn – 7 stycken till ett kafferep under hvilket han frågade ungarna om de kunde sjunga. Denna fråga bejakades, men då han efter hvart annat föreslog "Deutschland urben alles" "Die Wacht am Rhein", "Sang ain Ayer" möttes han af enstämmiga, gälla "nein" rop. Detta förefaller lofvande – se`n frampepp de en liten folkvisa – lät rätt näpet – jag var nämligen som språkun-

nig inbjuden till fästen, men fick, liksom värden grog istället för kaffeblask. Lilla Gretchen var också med, men demonstrerade ej på sitt vanliga sätt – hon var nämligen någotsånär nöjd med sin dag – hade hon inte fått tillräckligt med dopp vete gudarna hur det hade gått.

I ett bref till "Internationella kvinnokongressen" framlägger "De tyska kvinnornas Nationalråd" sina skäl för afböjandet af deltagande i denna kongress.

---"Vi tro på denna världskvinnoförbundets mission, och vi hoppas, att det snart åter skall blifva möjligt för oss att tillhöra eder krets. Idag är det dock omöjligt. De tyska kvinnorna ha den känslan, att grundvalen för allt fritt och öppet samarbete mellan olika länders kvinnor, nationernas likställighet, icke existerar för oss. Flera af bestämmelserna i fredstraktaten hvilka ha karakteren af Tysklands förödmjukande och bestraffning – i synnerhet

Tysklands uteslutande ur nationernas förbund – påminna oss hvarje ögonblick om att Tyskland af flera af nationerna icke anses värdigt en gemenskap, som visar lika aktning för alla."

("Det är svårare att veta sig vara föremål för världens förakt än för dess hat" – sa en tysk, se memo.)

-Har medtagit detta uttalande af det tyska kvinnorådet, emedan det visar att Tyskland för själ och pina önskar att upptagas i det förbund, som vår stolta höger ratar)

"I brist på reflektion och principer intränger ingenting till öfvertygelse i kvinnornas begrepp; rättvisa, dygd, godhet, sanningskärlek simma på ytan af deras själ. Till det yttre mera civiliserade än männen ha de till sitt inre förblifvit verkliga vildar.

Diderot

Känn på den tobaken sötnosar! – att ni är jäkliga må nu vara kändt men att ni med berådt mod gå och

fördärfva era små possingar och allt annat genom de högklackiga skorna, det förlåter jag er aldrig. Våra små landtliga skönheters fötter äro om söndagarna, iförda genom brutna strumpor och högklackiga hvita skor, bedårande, under det att man om hvardagarna, då tjuserskorna gå "barrfota" får sappörer vid anblicken af de knöliga bladen med tår som telje kringlor.

"The impression of Parliament upon me was that its members are not formidable as speakers, but very much so as an audience; because in so numerous a body there may be little eloquence, but there must be a /ven of thought and good sense sufficient to make them know what is right. Though they can't express it nobly.

(Lord Byrons tankar om Englands house of Lords)

I ett frisinnadt valupprop der f.d. statsrådet Elid Löfgren bemöter herr Lindmans beskyllningar mot den Edénska

regeringen, yttrar han bl. a:

"Alltså, herr Lindman, då det gäller jämförelser mellan de olika regeringarnas handelspolitik under kriget, så är det en ärlig frågeställning denna: Har öppnandet af de afbrutna allmänna handelsförbindelserna med västmakterna upphjälpt importen och gjort vår allmänna politiska ställning till ententmakterna bättre? Om detta är obestridligt skulle jag i fråga om ansvaret för lefnadskostnadernas stegring vilja göra herr Lindman en motfråga: Om dyrtiden förvärrats trots den förbättrade tillgången på varor, hvart skulle det ha tagit vägen om den förra varuknappheten fortfarande eller förvärrats?

Bra – Det är, som redan sagdt orättvist att skälla på utredningsmännen i ett konkursbo, att ställningen är hoptrasslad – Vänstern får bära hundhuvudet för högerns försyndelser.

I frågan om hurudan regering vi i den närmaste framtiden skall välsignas med skrifver Karlstادتidningen:

-- -En högerministär vore inte bara olycklig, utan den är omöjlig. För Sveriges skull är den omöjlig. Den skulle säkerligen bli olycksdiger för våra inre ^{x)} förhållanden i dessa olycksdiga tider. Men icke nog dermed: Det nuvarande världsläget förbjuder den. Det behöfs mycket lite eftertanke för att inse detta. --

Efter att hafva erinrat om högerns hållning till nationernas förbund, tillägger tidningen:

"Till sist har nu Ålandsfrågan tillkommit och det är i den nog att blott att göra ett sådant tankeexperiment som att herr Branting skulle öfverlämna dess vidare behandling inför nationernas förbundsråd åt herr Lindman för att äfven den behårdaste högerman skall nödgas inse hur rent hopplöst det är att i närvarande stund räkna med möjligheten af en högerministär – för så vidt man

^{x)} obs! äfven för de inre

vill med berådt mod försätta vårt land i ett läge af tröstlös isolering.

Om den väntade finsk – ryska freden skrifver Bertil Gripenberg:

"De motiv som drifva Finland mot fred med röfvarstaten i öster äro icke hedrande, och den fred som nalkas är neslig. Den kommer ej heller att föra välsignelse med sig. Dyrtid och ökad missnöje, ökad röd agitation, ökad splittring mellan de borgerliga, ökad osäkerhet mot Ryssland och minskad prestige i Europa, se der de frukter Finland ska skörda af freden i Dorpat, som blir en svart skamfläck på dess hvita fana."

Den med stark lokalpatriotism begåfvade Sigtuna tidning behandlar frågan om järnvägens framdragande till staden och skrifver i samband dermed:

"Staden har en så egendomlig historia och är med sina historiska minnen, sina ruiner och sitt vackra

läge så märklig att det för hvarje svensk och för hvarje utlänning som kommer till landet borde vara en skandal att ej ha varit här. - - - en god reklam kan göra mycket – och det har reklamerats för sämre saker än Sigtuna – danskarna ha till exempel med bluff och ståhej af en absolut nolla, Thorwaldsen(!!!) gjort en världsberömd konstnär. Sigtuna är märklig och behöfver ingen bluff.”

Under riksdagsmannavalet i Stockholm aflämnades 1 valsedel med partibeteckningen ”De ofarligaste” – Den upptog namnen

Generalkonsul Fredrik Ström

Redaktör Harald Sahlman

Polis Paulus Bergström

Direktör Karl Ferdinand Lundin

Gutår broder Harald!

En ungsocialist Axel Karlsson ^{x)} har i ”Röda Fanor” skrivit en rent af hårresande artikel om Sovjetstyret. ^{x)} Medlem af den svenska Rysslansdelegationen

hvari bland annat läses:

- - -Man är bolsjevik, och partidiktaturen råder i landet. Men för att man är bolsjevik, är man därför ej alltid skickad att lösa alla problem. Partigångaren må hafva vilken färg som helst, inkompetensen kvarstår. Politik enar ej folk, och diktaturen är ingen välsignelse. Disciplin, diktatur och bättre förplägnad gör krigsfronten stark, men människorna beklagansvärda. Ej ovanligt att här i Ryssland få höra att – liksom i Tyskland under världskriget – folk föredrar fronten framför svälten i fredligt arbete.

- - -Man häpnar öfver den ofrihet som råder i landet. Ingen press finnes, bolsjevikorganen äro egentligen rapport och agitationsblad för bolsjevismen. Andra tidningar få ej utgifvas . Offentlig kritik är ej möjlig att föra. Privatlivet kontrolleras genom partidiktaturen. Den hemliga polisen består af kommunister af olika grader

Gamla tsaristiska – ochranons män äro särskildt representerade. Förrädaretyper inom alla samhällsklasser och bland de många utlänningar som ha verksamhetsfält både i ~~utland~~ Ryssland och i utlandet. Tsarismens system har här blifvit ännu mer fullkomnadt, ännu mera djäfvulskt, "Vechekan" eller den hemliga polisen har den faktiska makten i landet. - - -

- - -Det är en skamfläck för ett parti, som tagit regeringstygglarna att befästa sin ~~æ~~ makt med bajonetten och taga sådana kreatur i sin tjänst som de verkligen ha i Vechekan. Det är en skam att kallas bolsjevik, så länge bolsjevikpartiet kastar de ädlaste människorna i fängelsehålor.

- - -Det hela förefaller att vara en byggnad af lögn, våld och bedrägeri hvilande på bajonettspetsar.

Hvad säga våra hemmabolsjeviker om ofvanstående smickrande /lofssedel, utfärdad af en meningsfrände?

Om vänstersocialisternas eklatanta nederlag under nu pågående riksdagsmannaval skrifer "socialdemokraten:"

- - -"Med smädelser och beskyllningar ha de dragit i fält, med nesa lämna de slagfältet"- - -och "Nya Norrland" (vänstersocialistisk) - - -"Nederlag på nederlag, tillbaka gång på tillbakagång, i bästa fall status quo."

En närgången tidningsmurfväl interviewade en gång Mark Twain, hvarvid följande dialog egde rum:

- "Hur gammal är ni?"

-19 år

-Verkligen! Jag skulle snarare trott er vara 35 eller 36. Hvar är ni född?

-I Missouri

-När började ni skriva?

-År 1836

-Hur är det möjligt då ni bara är 19 år nu

-Det vet jag inte, men nog förefaller

det kuriöst

-Ja det gör det verkligen. Hvem anser ni vara den mest framstående person ni träffat

-Aaron Burr, den beryktade äfventyraren en tid vicepresident i Förenta staterna, afliden 1836

-Hur är det möjligt, inte kan ni ha träffat Aaron Burr, om ni endast är 19 år gammal?

-Om ni känner till den saken bättre än jag, hvarför frågar ni mig då?

-Jag ber om ursäkt, det var endast en idé af mig. På hvad sätt lyckades ni komma tillsammans med Burr?

– Jo, jag var på hans begrafning och han sade till mig att inte bullra så mycket och - - -

-Men, Herre Gud, om ni var på hans begrafning, måste han ju ha varit död, och om han var död kunde han väl inte bry sig om lite buller mer eller mindre?

-Ja, inte vet jag, men han var alltid en underlig kropp i det afseendet

-Jag måste erkänna att jag ingenting förstår af det här. Ni säger att han talade till er och att han var död?

-Jag har inte sagt att han var död

-Nå, var han inte död

-Somliga sa att han var död och andra att han inte var det (hur ska jag kunna veta det, likkistan var ju hopspikad?)

– Nå vad tror ni själf?

– Åh det var ingenting i min bransch det var inte min begrafning

– Hur - - - Nå den här saken kommer vi nog på det klara med. Tillåt mig istället göra en annan fråga. När var det ni var född?

-Måndagen den 31 oktober 1693

– Det är ju omöjligt! Då skulle ni ju vara 180 år gammal!

-Det råar jag inte för

-Ja, men först sade ni att ni var 19 år och nu 180. Det är ju fullkomligt oförenligt! –Oh, ni har antecknat det (skakar

hand med interviewaren) ja emellanåt har det också förefallit mig som en motsägelse, men i alla fall har jag inte kunnat besluta mig för hvilketdera. Hur snabbt ni antecknar allting!¹³ sid 137

Under förhöret af den för mord å uppasserskan Ebba Hellgren misstänkta polismannen Stjärne komma de mest hårresande fakta i dagen. Så intygar ett vittne under edlig förpliktelse att han sett för några år sedan sett den gudsförgätne mannen kyssa en kokerska!!!

Om släktskap:

”Det är blott judarna, som betrakta hvarje släkting som ”nästa;” blott hos dem gäller ännu det gamla ordspråket: ”blodet är aldrig så tunnt, att det icke är tjockare än vatten;” bland oss kristna gäller det tvärt emot: ”slakten är värst.”

Påfåglar och kalkoner skrika så snart de se hvarandra, hästen tål inte lukten af en åsna, och det finnes knappast något djur för hvilket människan har mindre sympati än för apan

Alltihop kommer deraf att kusinskapet genererar

Våra små tama apor nere i Cameroon, som vi hvita kunna spela fotboll med (med apor som boll) utan att de skulle fattat humör, flög niggrarna i skanko så fort de komma åt – kusinskapet.

Apor skulle vara de allra som raraste ”pets” om de ej hade så yppet lif-glädje, fruktan, sorg, demonstrera de på samma sätt som Schön Gretchen – se ovan.

Sir Ernest Rutherford har under en serie föreläsningar i Kjobenhavn framkommit med det sensationella uttalandet att den innersta kärnan i alla ämnen är elektricitet – positiv och negativ elektricitet. Människor, djur, plantor, mineral, ja, hela universum består af elektricitet, och särskiljandet uppstår genom olika kombinationer af positiv och negativ elektricitet. Detta är den

rena monismen. Som allaredan Örstedt anade, men som den moderna vetenskapliga forskningen nu bekräftar (det bästa beviset för monismen tycker jag är att de yngsta gasnebuloserna bestå af enbart vätgas som successivt öfvergår i Helium, Nebulum Coronium o.s.v.) (se memo)

Rutherford yttrade till slut: "Det arbete i hvilket jag står är blott ett tiotal år gammalt. Det kan komma mycket nytt till, ty vi äro som upptäcktsresande i ett nyupptäckt land. Det är de unga som skola föra arbetet vidare. Dessa må tränga in och utforska landet. Är vägen besvärlig, böra de alltid tänka på att vi här arbeta med den mest fundamentala af alla vetenskaper – vårt studium af själfva världsalltets struktur

Fru Dagmar Overby, den danska massmörderskan har en djup religiös läggning – ligger i timtal på knä i sin cell och ber, samt talar jämt om sin "synd inför Gud" (hon har tills dato er-

att hon mördat 11 småbarns. Dessutom är hon pervers och njuter af att få döda. Hon har, sägs det, förälskat sig i att se barnaögon brista i död. Detta är ett icke okänt fenomen från utlandet. I Frankrike och Tyskland har man förr träffat kvinnor af sådan läggning äfven män (Markis de Sade, de gamla romarna, vissa tyskar nere i Cameroon – Clauss, Sternberg)

I en biografi öfver August Blanche läses om undervisningen i Klara skola på 1830 talet:

---Deremot var han (Blanche) alls icke intresserad af det hufvudsakliga, det vill säga latin, grekiskan och salighetsläran(!) hvilka under hans skoltid upptogo hela schemat. "Man visste inte ens, att det för eget modersmål fanns en grammatik som man behöfde känna; latin och grekiska, grekiska och latin, se där nästan allt som kom i fråga. Dessa båda språks glosor och regler skulle man fullproppa huf-

vudet med. – Hvad naturalhistorien angick så visste man knappast om det var jorden som rörde sig kring solen eller solen kring jorden, om det fanns några andra örter på Guds härliga jord, som kunde vara nyttiga för människan än "fläderté" som man tog in när man var sjuk, och kummin, som man lade på brännvin - - - Lefvande språk kände man ~~blott~~ knappast till namnet i skolan. Där var det blott fråga om Dahls grekiska Krestomani, om Liber memorialis, om Cornelius Nepos, allt detta läst på ett själsdödande sätt- - -

(Gubben Hierta sa, att då han lyckligt och väl tagit studentexamen, kunde han hjälpligt latin men "förresten ingenting")¹⁴ sid 140

Om det svenska riddarhuset skrefs i "Mimer" år 1831

"Vår adliga representantkammare är helt och hållet sammansatt efter födselns tillfällighet. Insikter och duglighet gälla inte ett

grand. Deraf blir en följd att sällskapet är "blandadt." En och annan ledamot klagar öfver att ~~haf~~ nödgas hafva sin plats bredvid personer med hvilka man ej kan gå tillsammans på gatan eller med hvilka hederligt folk ej ~~kan~~ umgås utom hvar 5te år (hvar 5te? – var det icke riksdag hvar 3^{dje}?); eller som sägas taga ut sina riksdags polletter för att slippa undan gäldstugan, dit de till äfventyrs föras såsnart trumpeten afblåser deras värdighet som representanter, eller som sälja sina representations rättigheter för 10 à 20 riksdaler - - -

"På riddarhustorget i Stockholm kan man köpa svenska adelsmän som oxar på en marknad" – sa en utländsk diplomat under Adolf Fredriks tid (vill jag minnas, står i föregående memo)

Engelska regeringens vetenskapliga stab undersöker för närvarande

en ny uppfinning, med hvars hjälp sjöfarande kunna erhålla vägledning vid sina färder öfver världshafven. Uppfinningen har gjorts af en Mr Loth och består i en stark elektrisk kabel, som nedlägges på de mest trafikerade handelsrouterna samtidigt som den kartlägges och derigenom blir känd för hvarje sjöfarande. I fartygets lastrum placeras en mottagningsapparat, som uppfångar de från kabeln utgående vibrationernas styrkegrad och sjökortet, hvarpå kabeln är utprickad, kommer då att snabbt föra fartyget tillbaka till sin kurs längs ^{x)} den elektriska kabeln. Man är af den uppfattningen att principen med en elektrisk kabel äfven kan komma till användning för flygmaskiner så att dessa med hjälp deraf säkert kunna föras genom dimma och osiktbart väder.

-(Alldeles briljant! Till på köpet ^{x)} längs – längs? (åsna! Det heter ju "alångs anfang" det måtte du val veta

Columbi ägg. Hvilken åsna som helst – hvarför inte Mr Dick – skulle ha kunnat hitta på't.

Som redan nämnts i memo tänkte man på min tid ^{x)} inrätta en med lysbojar illuminerad stråkväg tvärs öfver atlanten – den elektriska kabeln är naturligtvis i alla afseendens bättre.

"Det försonande elementet i valet (riksdagsmänna -) är bolsjevismens ~~nedgång~~ tillbakagång. Af all reaktion är den bolsjevikiska den farligaste. Högern kan önska en återgång till öfvervunna samhällstillstånd. Men bolsjevismen vill föra oss tillbaka bortom all kultur till det rena vildstadiet, der våldet råder i rått förakt för all rätt och mänsklighet. En sådan riktning borde vara på förhand dömd, när den försöker bryta sig in hos ett folk som nått något stycke framåt i odling. Men dess värre brister i

^{x)} I slutet af förra århundradet då jag ännu lefde.

många fall den skärpa i omdömet som förmår tränga igenom frasernas blå dunster till sakens kärna. När man vet hvilken makt starka och lidelsefyllda ord, hälst när de äro fyllda med beskyllningar och smädelser mot andra riktningar, öfva på dem som föga kunna tänka med hjärnan, men desto bättre med blodådrorna (Strindbergs uttryck), så kunde det befaras att många skulle låta sig ryckas in i denna tartarism: alltför många äro ju så färdiga att vara med på det som utskrikes såsom det allra radikalaste, utan att ens försöka undersöka hvad det verkligen är. Det är med hänsyn till dessa förhållanden verkligen hugneligt att vårt folk visat den mognadsgrad som bolsjevismens tillbakagång vid valen ådagalagt.

En treflig fästman, skraddaren Holmberg, som häktats för att han den 26te september knifskar sin fästmö, har

redan förut gjort sig skyldig till mord på en kvinna, hans dåvarande fästmö, Stina Hansson. En broder till denna har relaterat händelsen på följande sätt: mordet inträffade en natt i december 1913. Holmberg, som då var brefbärare, trängde sig på natten in till Stina Hansson i hennes bostad och sköt henne med revolver genom ryggen under det hon låg och sof. Holmberg aflägsnade sig derpå. Den skjutna hade krafter nog att krypa ur sängen och knacka på hos grannarna, men det var ingen som vågade öppna ^{x)} hvarför hon blef liggande i förstugan (mitt i vintern), der hon sedermera hittades död.

Det var meningen att Stina Hansson och Holmberg skulle gifta sig, och Stina hade anskaffat lägenhet om ett rum och kök jämte möbler. Under rättegången efter mordet framkom att

^{x)} Mandom, mod och morske män Finns i gamla Sverige än!
– Tvi faen

Holmberg tyckte lägenheten och möblerna voro för simpla, hvarför det kommit för honom att det vore bättre att skjuta Stina än att gifta sig med henne, och bo i ett tarfligt hem, alldenstund han själf var ur stånd att skaffa dyrbarare lägenhet och möbler. Han hade varit på besök hos kamrater vid posten, hvilka voro nygifta, och de hade haft det mycket finare än han skulle komma att få det.

Jag blir rent af sjuk då jag tänker på lilla Stina som med stolthet beskådar det tarfliga hem som hon med slit och släp knåpat ihop åt älsklingen, som till tack ger henne ett revolverskott i ryggen - och så att få ligga och dö i vinternatten utanför de tappra grannarnas dörrar – återigen: Tvi faen

Under Karl Johan haglade det, som bekant, åtal för majestätsbrott ^{x)} – liksom i det moderna tyska kejsardömet, hvilket gaf Palm/ anledning att till att skriva en satir hvari bland annat, säges: ”Den an-

^{x)} på grund af de futtigaste småsaker

klagade har kallat örnen en roffogel, följaktligen har han smädat örnen; Nu är örnen foglarnas konung; följaktligen har den anklagade äfven smädat vår allernådigaste konung”

Under rubrik: ”Hvem skall regera” skrives i E.K:

– - - ”Bäst vore om den socialdemokratiska regeringen stannade kvar, äfven af det skälet att Ålandsfrågans vidare behandling äfvensom andra utrikespolitiska spörsmål bäst befrämjas, därest dessa frågor handhafvas af samma män. Som vi hittills varit mest engagerade i desamma. I hvarje fall skulle en högerregering just nu vara en äfventyrlighet som kanske kunde stå landet dyrt¹⁵⁾ sid 141

(Det liberala partiet bör ej öfvertaga regeringen, utan spela samma roll som ”ryttaren” på den kemiska vågen

”Ryttaren” är en liten manick, som genom att förflyttas mer eller mindre till höger ~~och~~ eller vänster på vågarmen

bringar denna i jämnvikt – bra Mr Dick)

I närheten af Döda Hafvet står gubben Lots till en saltstod förvandlade hustru. Hon är 40 fot lång och skyddas mot väta genom en skorpa af asfalt – har således liksom madam Andersson låtit det skorpa sig i 3000 år!

Lord Grey skrifver om den irländska röran:

”Det finns inga utsikter till fred och god styrelse i Irland i framtiden annat än i det fall att irländarna själfva uppgöra en styrelseplan. Irländarna komma aldrig att ge efter annat än under trycket af verklig ansvars känsla. Den enda realiserbara politik som kan visa några utsikter till framgång måste omfatta följande tre kardinalpunkter:

- 1) En definitiv förklaring att det för Storbritannien och Irland endast kan existera en enda utrikes politik, en arme och en flotta
- 2) Med detta undantag måste

irländarna, liksom folken i de stora själfstyrande dominions, ha frihet att själfva afgöra hur landet ska styras

- 3) Medan irländarna hålla på med att komma till enighet sinsemellan och uppgöra sin egen styrelse, skall britiska^{x)} regeringen fortfarande styra Irland så godt det kan under en tid som icke öfverskrider två år. Vid slutet af denna period eller tidigare om Irland är redo, drar sig regeringen tillbaka, hvarefter ansvaret för styrelsen på Irland åligger irländarna själfva. På intet annat sätt kunna irländarna bibringas den ansvars känsla, som de i århundraden beröfvats eller befriats från. Det är denna afsaknad af ansvars känsla som är den djupaste orsaken till de irländska svårigheterna, oenigheten och misslyckandet af alla hittills gjorda försök at finna en lösning på det irländska problemet.

(Utmärkt: om Poddy inte är nöjd med

^{x)} britisk ska stafvas med ett t.

ett sådant erbjudande, är han galen – men det är just det han är)¹⁸ sid 143

En från Ryssland nyss återkommen finsk socialdemokrat har lämnat finska socialistpressen en drastisk skildring af de vidunderliga rådsryska förhållandena. Hela produktionen ligger nere, arbetarna hängifva sig åt lättja och enda intresset samlar sig kring försöken att ekonomiskt bedraga den röda staten. Bönderna på svartmyllebältet ligga overksamma och ägna sig blott åt att bränna vodka. Man kan invid åkrarna se hela rader brännerier jämte afsmakande bönder. Jordbruksredskapen äro synnerligen primitiva trädon. Rådsregeringen erhåller endast ringa förråd spannmål då det mesta undansnillas af tjänstemännen. I fabriker utföra arbetarna mest egna arbeten och sälja privat sina artiklar. Lifsmedel kunna ännu erhållas i Moskwa

Medan Petrograd är en död stad, med tomma torg och stängda butiker.

I ett nyligen hållet tal (i Hamburg) ~~yttrade~~ uttalade förre riksfinansministern Halfferich en skarp kritik öfver den nuvarande finansiella ledningen i Tyskland. I sitt tal omnämner han att den tyska statsskulden i september uppgick till 283 milliarder, eller ungefär dubbelt så mycket som Tysklands hela nationalförmögenhet före kriget. - - - Den tyska nationalförmögenheten skulle således vid krigsutbrottet utgjort c^a 140 milliarder – jämför tyskarnas påstående i början af kriget att den tyska nationalförmögenheten var större än den engelska, som i rundt tal beräknades till 400 milliarder – Då gällde det att skrodera, nu att gnälla sig ifrån krigsskadeersättningen – Michaels folk är sig likt i alla väder.

En oförbätterlig. Den med anled-

ning af skandalen på hotell Adlon bekanta prins. Hohenlohe har på nytt låtit tala om sig. Han har blifvit arresterad emedan han tillsammans med några andra förutvarande tyska officerare försökte utsmuggla gevär från Holland till Tyskland. Det gällde då gevär som de vid krigets slut internerade tyska soldaterna nödgades aflämna till de holländska myndigheterna. Det var prins Hohenlohes afsikt att så snart gevären blifvit insmugglade i Tyskland vidare fördela desamma.

En sjökaptän som förtjänat kofvan under kriget köpte sig en egendom nära Trollhättan och skaffade sig en 30 årig hushållerska som han inom kort gifte sig med.

Smekmånadens fröjd stördes dock af att han från alla håll och kanter, från Ystad till Haparanda, af mottog af vederbörande myndigheter utfärdade uppmaningar att taga hand om små kärlekspanter som unga frun utplanterat lite hvar stans - tills

21) sid 146

dato har 7 dylika små öfverraskningar beredts honom, men som ingen säkerhet förefinnes att inte flera följa har sjöbussen inlagt begäran om skjilsmässa mens tiden är

– I en bok som bär namnet: ”Lagar, instruktioner och reglemente för förvaltningen af Sveriges riksbank riksdagen 1920” läses:

”Vid efterapning eller förfalskning af riksbankssedel, äfvensom vid utprångling af sådan efterapad eller förfalskad sedel äga fullmäktige att efter sig företeende omständigheter i hvarje särskildt fall utfästa ~~en~~ belöning eller tilldela en belöning af riksbankens medel, hvilka fullmäktige finna lämpliga”

(Tiderna förändras – förr i världen stod det på våra riksbankssedlar: ”Den som denna sedel efterapar eller förfalskar, han skall varda hängd – kort o godt – Humanitet är bra, men är det inte att gå lite för långt att be-

löna sedelförfalskare?)

Parisertidningarna offentligöra idag (3 oktober) referat från ett stort möte som bolsjeviker hade sammankallat i mitten af september i Moskva för att diskutera Sovjetrysslands ställning. Vid mötet voro Lenin och Trotski närvarande. Tjitjerin resumerade ställningen så, att de polska segrarna hade gjort Rysslands ställning utomordentligt svår och att man nu så snart som möjligt måste söka få fred med Polen, så att man kunde vända all sin kraft mot Wrangel, hvars goda ställningar och frammarsch äfven innebär en allvarlig fara för bolsjevikerna. Vidare bidrog äfven den franska och amerikanska politiken att i hög grad undergräfvat bolsjevikernas makt. Man måste nu, då man var besegrad såväl på det politiska som på det militära området, sätta igång en propaganda, större än någonsin. Man beslöt att under Litvinovs ledning utsända en mängd

agitatorer till de franska och engelska kolonierna.

Det upplystes, att Brussilov hade utsändt upprop till de tidigare tsaristiska generalerna och officerarna om att sluta sig till Sovjet för att hjälpa Ryssland i den fara som hotade utifrån. Någon större verkan synes dock icke detta upprop haft.

Franska tidningar framhålla i samband med ofvastående att den ständigt alltmer kritiska lifsmedelssituationen för hvarje dag gör Sovjets ställning svagare.

”När lifvet är slut, hvad har man då kommit till? Jo, om inte annat, till medvetandet, att det aldrig varit mödan värdt att börja det”^{x)}

Att ha aptit som en köttkvarn måtte vara höjden af jordisk lycka – hade man blott det skulle man ej ha en så tröstlös syn på lifvet som ofvan citerade tösk – som redan nämndt önskar jag under nästa inkarnation födas till en

X)¹⁹ 18 sid 144

liten näpen svala, som äter en och en half gånger sin egen vikt om da`n – tanken svindlar inför en dylik sällhet.

(Tösken är inte oemottaglig för bordets fröjder – lite längre fram säger han: ”Det bästa i lifvet var ändå det man tuggade med tänderna – när det var slut var det ute med en.”)

”De arbetande klasserna böra icke få del af annan kunskap än religion. All annan bildning är öfverflödig och skadlig; folkets son urartar till tidningsläsare och bondadvokat. Den bokliga bildningen gör honom till frondör ett viljelöst rof för den ”förstkommande småskrifvare” och låter honom vid riksdagen; ett stort pedagogiskt misstag; orda om landets nöd och om regeringens uselhet och framställa ”det vämjeliga spektaklet bonde som i allt dömer och mästrar sin konung. ”Hans bibel är aftonbladet och hans käraste sysselsättning kannstöperiet. Den demokratiska pesten demoraliserar bönderna

och inrättandet af folkskolor synas blott ha till mål ”att uppfostra och bilda hela den arbetande klassen i landet till sådana konstitutionella riksdagsmän.

Esaias Tegner(!!!)

”Skalder böra lagerkronas och landsförvisas ¹⁾ +x) sid 78

Som en pendant till ofvanstående kan August Blanches uttalande 1841^{x)} Om Sovjetrysslands trupper skrivas:

”Till sin öfvervägande del bestå de utan tvifvel af andligen försoffade, godsinta och mekaniskt lydande musjiker, som slogos för tsaren därför att de blefvo befallda att göra det och som nu slåss för Lenin därför att det är han som öfvertagit tsarens maktfullkomlighet. Antikrist har kommit, därför måste människorna lida, svarade en tillfångatagen rysk soldat då man frågade honom hvarför han var ute på krigsstigen i stället

X) se sidan 65

för att sitta hemma i Ryssland och sköta sitt landtbruk. På samma plan står det stora flertalet af de ryska soldaterna. Men det finnes också åtminstone tre minoritetsgrupper, nämligen nationalisterna, bolsjeviker och vanliga banditer. Hvad de åsyfta med sitt deltagande i fälttåget är åtminstone klart: patrioterna – en stor del af dem äro att finna bland de gamla officerare som nu tagit befäl i bolsjevikarméerna – vilja försvara Ryssland mot angrepp utifrån i förhoppning att det senare att det senare skall erbjuda sig något tillfälle att bli af med sovjetregeringen; bolsjevikerna kämpa för sitt lif äfven i politisk mening och banditerna – en synnerligen talrikt representerad kår – anordna mer eller mindre regelrätta plundringståg bakom fronten och torde kunna uppvisa den högsta procentsiffran af arkebuseringar. Disciplinen, som inte egen-

ligen kan kallas sträng, utan snarare grym, anlitar i stor utsträckning dödsstraffet för att hålla de lösa elementen i styr och ingifva de mindre stridsglada truppförbanden den rätta offensivandan(!)

”Af 100 bolsjeviker äro 1 idealist, 70 fårskallar och 29 banditer.”

Lenin

”Är det ovilkorligen nödvändigt för nationerna att med blod, på revolutionernas bana gjutet, skriva sina inlagor för att få dem rätt läsbara inför tronerna? Så tyckes det nästan och det är just detta som gör både känslan af det närvarande och tanken på det tillkommande bekymmersfulla och mörka” x)

För Rysk – polska nyheter se sid 115

Med anledning af att en dansk bolsjevik utvisats ur Norge, höllo bolsjevikerna i Bergen ett stort protestmöte hvarvid ett af de norska Moskvasändebuden, redaktör Sverre Krogh, talade. Han sade

x) August Blanche

bland annat:

”Vi måste öfvergå från revolutionära hotelser till revolutionära handlingar. Jag skall citera ett franskt uttryck för disciplinen, nämligen detta: när arbetaren får order att stoppa kapitalisterna som bränsle under pannorna i gasverken, så måste han göra det, och det utan att söla²²). Sid 146 Låt oss svänga våra vapen som man och slipa de vapen knifskarpa som organisationen gifvit oss.

Elektriserade af detta eldiga tal klådde sedan mötesdeltagarna opp sin borgmästare – en god början!

Den världs bekante vetenskapsmannen doktor Hirschfeldt (jude) blef under ett föredrag d. 5te oktober om den Steinachska förnygringsteorien utsatt för ett attentat af en del antisemitiska ungdomar som trängde in föredragssalen, fördrefvo åhörarna med stinkbomber och misshandlade doktor Hirschfeldt så svårt att han

x) i München

måste lägga sig på en klinik.

Häraf ser man att det inte endast är prinsar (Hotell Avlon) som i Tyskland bära sig åt som busar.

Den fine estetikern Petterson – Berger skrifver om Battistinis sång:

”Fastän sångarens röst är så typiskt italiensk i sin färg har hans sång ingenting af detta groft animala och sensuella som så ofta äcklar – eller förtrollar – hos vissa berömda och premierade sångtjurar.

(Sydlänningarna påstå att våra nordiska tenorer låta som kastrater)

– -”Furstarna i vår tid ^{x)}, sådana de visa sig genom sina offentliga handlingar, ge så långt ifrån bilden af människoälskande hjältar, att de räddas ifrån förkastelsedom endast genom de på privatväg erhållna underrättelserna om dem, enligt hvilka de framstå såsom i det hela rätt medelmåttigt begåfvade, en smula bisarra, tämligen

^{x)} liksom i fars, farfars och farfarsfarfars

halfbildade, men i själ och hjärta mera stupida än egentligen elaka familjeförsörjare.

Det kan icke hjälpas, deras bekymmer äro familjeförsörjarens lika så väl som deras fröjder – Eller hvad skall man annars säga om den fideikomissarieaktiga synpunkten hos ryska tsaren som midt under det att landet genljuder af den bittraste klagan och tusentals föräldrar återfordra af himlen sina stupade söner, belåtet utbrister:

Jag är lyckligare öfver min sons födelse än öfver en stor seger för min ^{x)} armé!

Det är uppriktigt, men det är väl uppriktigt.”

– - -Furstarna äro i sig själfva hvarken hjältar eller nidingar – det endast deras maktställning som gör dem så fruktansvärda.

Den socialistiska deputeranden Baragna, representant för det italienska

^{x)} ursäkta, ”Min armé”- nästan majestätsbrott

fackföreningsförbundet vid kongressen i Moskva har omtalat att i de ryska städerna folket är fysiskt och moraliskt förstördt på grund af undernäring. Ett återupptagande af exporten är mycket problematiskt: Hjälps från utlandet är absolut nödvändig.

Samtidigt (d. 7 oktober)skrifves från Berlin:

Vid driftsrådets kongress igår förklarade förre riksekonoministern, socialdemokraten Wissel, att en lösning af socialiseringsspörsmålet först kan komma ifråga, när arbetarna nått en viss grad af kunskap, ^{x)} hvilket för närvarande tyvärr icke är fallet.

(Hvad säga våra sossar, såväl unga som gamla om dessa två notiser?) ²⁴ sid. 148

Ukrainska diplomatiska missionen i Stockholm meddelar att bolsjevikerna anstränga sig af alla kraf-

^{x)} icke ens då om det är fråga om marxistisk socialisering

ter att från guvernementen Cherson Podolien och Kiev bortföra skörden och de lefvande inventarierna till Ryssland under största brådska. För detta ändamål ha de utrustat en hel arme på öfver 200 000 man med kanoner och kulsprutor, hvarmed byarna beskutas. Allting borttages från bönderna, bysamhällena, de kooperativa föreningarna och handelsmännen med våld och under hot om dödsstraff och sammanföres till järnvägsstationerna. Böndernas militära organisationer stå i ständiga strider med denna bolsjevikernas plundringsarmé och få hjälp af järnvägsmännen, som genom streik söka förhindra, att den ukrainska skörden släpas ur landet.

Republiken Andorras nationalteater heter "Theatro Lanterna" emedan den är belägen i närheten af residensstadens lyktstolpe. (Republiken Andorra har sex tusen innevånare, de flesta riksdagsmän)

Häradsrätten i Kaovi sockens tingslag har på grund af vanvett förklarat två personer omyndiga – kommer en att tänka på följande dödsruna i en Gotlands tidning:

"Att Herren Gud under segling i Fårösund behagat att till sig kalla lotslärlingen Carl Pettersson - - -

Se här en gammal rolig bit af Palme som passar just nu då det jobbas om Jenny Lind

– "Vi bekänna uppriktigt, att vi på vägen till konserten sökte stålsätta oss emot all förtjusning, dels med den tanken, att kvinnan är skapad att föda barn och koka ölost, men ej att resa omkring och kvintilera, dels tänkte möta den bifallsstorm som uppkommit öfverallt der m:lle Lind låtit höra sig, med den anmärkningen, att folket springer efter allt möjligt lappri – till exempel när en kung är ute och reser. Men alla dessa argumentationer voro bortblåsta ned-

sablade då m:lle Lind sjungit en enda passage. Vi voro lika hänryckta som alla andra, och alldenstund vi icke äro serdeles fyndiga då det gäller att finna uttryck för våra känslor, säga vi rent ut hvad vi tänkte när vi hörde m:lle Lind sjunga, nämligen, att då hon en gång anländer till himmelriket och de himmelska härskarorna med palmer i händerna uppstämman sina vanliga(!) lofsonger, utropar säkerligen vår Herre: "Varen tysta i kalfvar, jag vill höra Jenny sjunga."

Kratnaja gasota (rysk) klagar öfver att arbetarna i Petrograd infinna sig i fabrikerna blott för anteckning om rätt till större lifsmedelsransoner, och sedan gå på egna arbeten. Blott 50% arbeta vid verkstäderna. Folkhushållningrådet har utfärdat en order, att föra denna arbetarnas försumlighet skola – fabriksförvaltningarna bestraffas(!!!).
Nobelfabrikens

chef har redan häktats och sändts till ett tvångsarbetsläger.

"Pressen, en lefvande protest mot allt murket blir alltid anstötlig för detta. En nagel i ögat på despoterna, är den själfva ögat för folken. Det ligger måhända något af lodjur i dess blick; Men hur skulle den väl annars kunna genomtränga mörkret! Också är den endast förskräckande för dem som vandra deri

I "Södertelge Tidning" för d. 6te okt. läses:

"Okynnes hundar på torget håller konsert i läroverkets Aula söndagen den 17de dennes. Närmare framledes."

Nu vet man alltså hvart mans skall ta vägen den 17de. Det bör bli öfverbefolkning på Telgetåget af nyfikna som vilja höra hur Söderteljes okynnes hundar ska klara debuten. Säkrast att beställa biljetter i tid.

Återkommen från en resa i Tyskland och Frankrike, skrifver bankdi-

rektör H. Schultz bland annat:

”Både i Tyskland och Frankrike ha de från åratals skyttegrafskrig hemvändande millionerna visat sig absolut ohågade för ordnad arbete ^{x)}). Har den för detta soldaten omsider fått en plats och af en förman tillsäges utföra ett eller annat arbete så svarar han: ”gör det själf”, och går sin väg, hållre lefvande på arbetslöshetsunderstödet.

Papperet i Ryssland förslår ej att mata Sovjets sedelpressar hvilka under september slukade 13 ton dagligen. Detta torde approximativt räcka till omkring 20 000 000 Sovjet-sedlar, som ju alltid framdeles ha sitt värde som toalettpapper²⁹⁾ sid 154

”Wenige wissen, wie filen man wissen muss, um zu wissen wie wenig man Weiss” – bra. Jag har nu, på grafvens rand kommit så långt i vetande att jag fått klart för mig att jag är en

^{x)} alldeles som i Canada

stympare i kemi och engelska)

Chefen: Kan herrn skriva på maskin?

Knoddpoet: Nej, jag tog studenten i våras, så jag kan ingenting

(Ofvanstående är hämtadt ur en af en nybakad studentskas oppnosiga uppträdande i Dagens Nyheter föranledd konhavers)

”Pour restorer la religion, il faut condamner ~~la religion~~ l'église”

”Ecraseu l'infame”

Den nyss afslutade Brysselkonferensen beslöts enhälligt att förorda fullständig afväpning; ej minst de engelska delegerade visade sig ha som fullständiga antimilitarister. Och de utomeuropeiska representanterna, hvilka vant sig vid att betrakta Europa som ett stats komplex af ungefär samma art som de stora förbundsstaterna i Nord – och Sydamerika kunna ej förstå hvarför vi skola rusta mot hvarandra

I en artikel om diplomatismen läses: " - - Vi minnas från förra vinterns riksdagsdebatter, att ytterlighetspartierna, den nationalistiska högern och den revolutionära vänstersocialismen här som annorstädes i skön endräkt sökte hindra anslutningen till nationernas förbund. Det förra partiet såg i förbundet en makt, som skulle omintetgöra afsöndringspolitiken med dess diplomati och militarism och det senare fruktade en samanslutning som kunde upprätthålla grunddragen i gammal god samhällsordning samt hindra kommunistiska omstörtningssplaner. Från båda hållen insinuerades att nationernas förbund endast vore en förstärkning af den segrande Ententen samt att de neutralas självständighet skulle äfventyras inom förbundet. Och dock önskade det slagna Tyskland, att just de neutrala måtte ansluta sig till förbun-

det för att hindra partiskhet och ensidighet inom detta.

- - - den tyske professor F. W. Toerster skref härom: "Det ligger i Tysklands djupaste intresse, att nationernas förbund icke blir en organisation för hämnd och blockadpolitik utan en grundsten i mänsklighetens förbundshus, ett första organ för kulturvärdens gemensamma vilja - -

- - just utan nationernas förbund kunde man riskera att stormaktsalliansen förtätades till ett uteslutande antityskt block.

^{xx)} Herman Säterberg, den blide mannen, säger i "Runor vid hjältestaden 1868," att Karl d. 12te icke var någon gengångare från vikingarnas och kämpasagornas oroliga ålder, att Karls mod icke blott var en krigares, utan äfven en tänkares, ett stort snilles hjältemod. Karl vågade nämligen att tänka högt om Sveriges folk; ^{x)}

Karl gjorde sig till bärare af en mänsk-

^{x)} i synnerhet då han skickade hem sin stöfvel till rådet

lig idé och inkastades ikring ej af smak utan af nödtvång. Dessutom var han ren och fläckfri (tacka f – n för det) full af stora tankar, vän af tankens idrotter, mänsklighetens symbol (!), en man före sin tid.” se sid 64)

Till Strömstad inkom d. 14 okt. en tysk fisksmack Louise som förde 600 flaskor rom, konjak och andra läskedrycker ombord. Skepparen berättade att, ett flertal af hans kolleger från den tyska kusten ha slagit sig på spritfrakter till förbundsländerna Norge och Finland.

”Lagarna äro spindelnät, som fånga de små flugorna, men sprängas sönder af getingar och bromsar.” (bra)

”La liberté du dernier des misérables est l`affair de tous. Dés que les formes legales sont menacés, dés / toyen est inqustemont atteint, tous sont ménaces

Laboulese

I en anmälan af den dansk – polska

professorn Slanistaus Rezniecky bok ^{x)} läses:

(efter att ha omnämnt att efter världskriget antisemitismen tilltagit i styrka) ”- - - juden har två begärelser: penningar och vetande. Han ägnar sig företrädevis åt studier och handel. Ägnar han sig åt hantverk väljer han helst de stilla och meditativa yrkena; skräddarens och skomakarens ^{xx)}). Mera sällan blir han smed och för jordbruk hyser han instinktiv motvilja. Själfva handeln är för honom en sysselsättning af intellektuell art, som främst hvilar på människostudierna och människokänedom. Ingen har så som juden trängt in i handelns psykologi - - - Hvad den judiska affär moralen beträffar, påvisar Rozniecky i likhet med många andra hur de brott som begås af judar falla under sådana rubriker som ocker, konkurs

^{xx)} Hvarför är skräddaren mer löjeväckande än skomakaren

^{x)} ”Det judiska Problem”

bedrägeri, penningutpressning, dokument förfalskning, ärekränkning och dylikt medan de kristnas förbrytelser fall under sådana rubriker som stöld, öfvervåld, motstånd mot överhet. Emellertid anser Rozniecky den judiska affärsmoralen mindre hvila på ohederlighet än på nationalistisk begränsning. Den polska juden kan ha två pris på samma vara, ett för judar och ett för kristna. Men detta härrör ytterst deraf att juden, som anser hederlighet ~~mot kristna~~ nästan lika förpliktande som den kristne, inskränker begreppet nästa till vänner och trosfränder ^{x)} - - -

- - - Bland andra karaktersdrag framhåller Rozniecky judens nyfikenhet, hans "Eindunglichkeit", som aldrig öfvergår till förtrolighet, hans smidighet och otrifsel vid eremitlif

^{x)} Talmud

^{x)} som åsnorna ^{xx)} i Spanien ej äro kristna kan man misshandla dem af hjärtans lust

^{xx)} de fyrbenta

juden är ett "animal sociale" och ingen ras har bevarat ett så starkt familjelif. Detta senare beror i hög grad derpå att juden icke i allmänhet grundar familj på erotisk grund utan på social pliktgrund. Hans erotik faller utanför och före äktenskapet, der den existerar(!)

Hur fanen ska judarna kunna trivas nere i Palestina, då de hysa en instinktiv motvilja mot jordbruk och der det ej finns tillgång på kristna att lura?

Jag har i ett föregående memo lämnat några näpna utdrag ur Talmud²⁶⁾ sid 149

De bästa bevingade ord som finnas är: -"sind su jude order non Deutsch?"

Ärkebiskop Söderblom säger om vittneseden:

"- - - Jag skulle känna mig tacksam om jag trodde att eden för närvarande var en verksam hjälp vid rättens utöfvande, men så vidt jag kan finna,

och enligt erfarna domares ~~utsage~~ omdöme är detta icke fallet. Sanningsenliga människor behöfva icke underkastas edgång. De, som icke lyda samhällsplikten torde knappast i våra dagar (då vi ge Hornpelle den så kallade fanan)

Mera förmås till att tala sanning genom aflagd ed än genom de andra medel (sinkabirum) som rättsväsendet har till sitt förfogande. Straffet för osanning inför rätten skall naturligtvis kvarstå, om så behöfves rentaf skärpas. I Schweiz, der man afskaffat edgång, lär belåtenheten vara allmän.

Hur är det med värjemålseden, denna premiering af mened?

Jag glömmer aldrig vår tacksamhet mot försynen då den oförgätlige Åbom på grund af sin allmänt kända dumhet frikändes för begången mened i ett ersättningsmål som afgjordes inför rådhusrätten – han titulerades sedan till döddagen ”menedar Åbom”

(i Ålandsfrågan)

Finlands representant inför förbundsrådet, minister Idman förklarar att folkförbundet kan föreslå också en sådan lösning att Finland skulle afstå sin suveränitet, ehuru ett sådant förslag är föga troligt. Men förbundet kan icke fordra att Finland skall godkänna en sådan proposition efter Enckells förklaring att Finland förfarande fasthåller vid sina suveränitets rättigheter.

Idman anser absolut omöjligt att förbundsrådet skulle besluta godkänna Sveriges kraf eller att man skulle använda våldsmedel mot Finland för att det håller fast vid sin rätt ^{x)}). Han meddelar slutligen att finska regeringen meddelat Folkförbundet att den icke kan upptaga till pröfning några förslag som innebära att Finland skulle afstå från sin suveränitet öfver Åland

^{xx)} Skall då Finland trotsa dess domslut?

^{x)} Men om förbundsrådet underkänner denna rätt? ^{xx)}

och att regeringen i denna fråga har bakom sig ett enigt Finland.

(Skall Finland fasthålla vid sin suveränitet öfver Åland med risk att ej vinna inträde i Folkens förbund?)

Kerenski har i Prag förklarat att det ryska rådssystemet redan är i likvidation. Dess fullständiga störtande kan väntas innan ännu en månad förgått. Alla bolsjevik fiendtliga partier måste förbereda sig härpå genom organisatoriska sammanslutningar. Särskildt mellan bönderna och arbetarna.

Hurra! Det ser ut som om jag skulle komma att vinna min putel – i så fall tar jag norsk aquavit.

På de tyska oafhägiga socialdemokraternas partidag höll mensjevikledaren Marchov (ryss) ett tal hvarunder han framhöll att bolsjevikerna söka att framkalla en konstlad revolution i Polen och väcka krigslusten i Tyskland och Österrike,(?) samt

få till stånd ett krig mot Ententen vid Rhein. Det olyckliga ryska folket tillfrågades icke angående denna sak. Icke håller tredje internationalen hördes. Det var Rysslands kommunistiska parti som ensamt bedref denna förbrytarpolitik. När Sinoviev säger att Ryssland icke vill upphetsa Tyskland till krig mot Frankrike vill jag påminna honom om Trotskys ord: "Vi vilja föra den afgörande striden med Ententen vid Rhein. Det är lögn när bolsjevikerna påstå, att världsrevolutionen står för dörren. I de västeuropeiska och särskildt de segrande länderna torde icke betingelserna för en revolution finnas. Bolsjevikerna påstå detta för at upprätthålla sin egen makt och de använda hvilka medel som hälst utan att bry sig om verkningarna deraf, för ~~sitt eget~~ de folk som det hela kommer att gå ut öfver. Hur ekonomiskt

sjuk den ryska revolutionen är, ha arbetardelegationerna själfva sett. Endast därför att det stackars ryska proletariatet icke ser sig någon utväg att komma ur den kurs, som bolsjevikerna ledt dem in på, tål man det nuvarande styrelsesättet. All kritik af bolsjevikerna undertryckes obarmhärtigt. Hvad Sinoviev sagt om den röda terrorn är lögn. Den är ett bestialiskt medel att skrämma annorlunda tänkande med. Under Sinovievs regemente skötos på en enda natt 800 personer i Petrograd.

— - - Proletariatet i Ryssland önskar bli befriadt från bolsjevikherraväldet - - - jag måste frukta, att för hvarje ord jag här uttalat, kommer den fruktansvärdaste hämnd att utkrävas på mina partivänner, af hvilka hundratals försmäkta i Rysslands fängelser.

Markovs tal framkallade det vildaste tumult, som ledde till allmänt

och blodigt slagsmål. Så slutade den partidagen.

I en essay öfver Mary Stuart hvari skildras hennes återkomst till Skottland efter vistelsen vid det lysande och glada franska hofvet, läses:

— - - Man torde knappast kortare kunna karakterisera hvad som der drabbade henne, än om man säger att hon mottogs af Alexis BJORCKMAN.^{x)})

Han hette naturligtvis inte så på den tiden, men typen är lätt igenkännlig äfven i den inkarnation som i historien är känd under namnet John ~~Knoeks~~ Knox. Redan den yttre likheten kan man öfvertyga sig om genom att kasta en blick HONDUS KOPPARSTICK af John Knox från år 1604. Den inre öfverensstämmelsen är också i flera punkter påfallande. John Knox var en fanatiker af detta slag, som kallsettas inför hvarje tanke af tolerans och lugn och som får vrålande tarm-

^{x)}) förbudsmannen

vred, om han tvingas att intaga ett enda skedblad af kultiveradt förstånd. Han hade slagit sig på den religiösa förbudsfanatismen, och då Mary Stuart, själf katolik, önskade att hvar och en skulle få vara oantastad i sin tro, begrep John Knox genast att själfva helvetet hade kommit löst.²⁸⁾ sid 153

All fanatism är vedervärdig och den religiösa den vedervärdigaste af alla.

Dagens Nyheters "Namn och Nytt" afdelning har fått mottaga följande insändare:

"Tyskland befinner sig nu i ett nästan likadant tillstånd som för 300 hundra år sedan och kommer med säkerhet att skatta sig lyckligt, om Sverige ånyo gjorde en insats i dess historia. Hufvudsaken för det olyckliga landet är att den monarkiska andan återkommer till heders(!) och visst tar Gustaf V emot tyska kejsarkronan, om den erbjudes honom. Dum vore han väl

annars.^{x)} Härmed skulle ofantligt mycket vara att vinna. Det vore kanske något för djärft att hoppas på en försvenskning af Tyskland så att detta land rentaf blefve en svensk provins, men deremot borde ett germanskt helhetsrike kunna skapas, som kunde aflösa Nationernas förbund i utöfvandet af makten i Världen. Tyskland skulle nog gerna släppa till Berlin som hufvudstad i detta rike, som så småningom skulle komma att omfatta icke blott de skandinaviska länderna och Tyskland, utan också Österrike och Ryssland,^{xx)} Med Polen kunna vi väl sedan göra hvad vi vilja."

Af hvad som här är framhållet, slutar insändaren, torde det vara tillräckligt för hvar och en att det inte duger att Sverige håller sig passivt längre. Det måste fram – fram, för att vinna en hel värld. Sveriges anor

^{x)} dum är han, som bekant, inte

^{xx)} Na, an Turkiet då? Det måtte väl få vara med?

äro nemligen alltför stolta för att det skulle rygga tillbaka för den handling som ställts för detsamma. Hur skulle det kunna lefva med frid sedan det af rädsla låtit ett så ypperligt tillfälle till förnyad storhet gå sig ur händer.

”Namn och Nytt” som älskar käckt folk och storstilade tankar, uttrycker den innerliga förhoppningen att vederbörande och främst då vår konung ej måtte låta dessa trumpetstötarförklinga ohörda. Det är sannerligen tid att vårt land skakar af sig den försöfning, ur hvilken behjärtade män förgäfves försökte lyfta det år 1914. Det är ett glädjande faktum att deras ande, som framgår af ofvanstående, ännu lefver kvar och att vi således icke ha förlorat möjligheten att få en ny ödestimma. Det är så länge sedan nu som Aftonbladet noterade en sådan

Till förebyggande af missförstånd

meddelas att ofvan refererade insändare ej är författad af österrikiske slottsherren Lago – Lennquist.

”Hade vi inte varit krukor 1914, utan modigt slutit upp vid Tysklands sida, så skulle världen nu sett annorlunda ut” - ^{x)} säga vi här i Vrena.

Petit Parisiens korrespondent i Bayern telegraferar, att Ludendorff bosatt sig i trakten af staden. Nynahan? Han har ånyo blifvit medel medelpunkten för en vidsträckt militärisk agitation, hvilken en dag kan bli farlig både för regeringen i Berlin och Europas fred, ty armén och medborgargarderna i Bayern uppgå till öfver 300 000 man.

Ska man inte kunna oskadliggöra den gamla tanken Ludendorff – och hur förhåller det sig med afväpningen? – och bestraffningen af krigsförbrytarna?

Det återstår nog ingenting annat än att vi svenskar, under an-

^{x)} ja, åtminståne Sverige

förande af Kung Gustaf - ^{xx}) en ny Gustaf Adolf ^x) marschera in i Tyskland och reda upp härfvan – se insändaren i Namn och Nytt sid 89

”Hade Sörmlands regemente varit med år 1870, så hade tyskarna fått smörj” – sa kapten Uggla.

Man har beslutat att prägla en Gustaf Wasa – medalj, som på ena sidan skall prydas af Gustaf I ^{as} och Gustaf V porträtt.

Vid diskussionen i underhuset den 19de okt. rörande den irländska situationen och repressaliefrågan yttrade Homar Greenwood att han trodde det en stor majoritet af det irländska folket uppsände böner om att sin-feinmorden måtte upphöra, men Irland terroriserades af den irländska republikanska arméen. ^{xxx}) Han kunde till sin glädje meddela att terrorn nu brutits genom re-

^{xxx}) arméen – armén – se ofvan

^{xx}) Oss Prins Oskar för An! ----Sveriges blå --- o gula fa^ana

^x) II eller IV?

geringstruppernas åtgörandon. Vi krossa den, yttrade han. I både norr, söder, öster och väster går den mot sin undergång och jag spår att mondrigimen på Irland inom kort skall upphöra.

(Englands uppgift är att först krossa den si/feiska terrorn ^x) och sedan bevilja homerule (icke domenian homerule) under vissa garantier för Ulstar).

Äntligen nyheter om der Kaiser - – Han har nämligen kommit i krakel med de holländska skattemyndigheterna emedan han själfdeklarerat sin årsinkomst till 250 000 mark, under det att dessa påstå att han har – tio millioner – han har afflyttat från Amerongen till Doorn utan att betala skattebeloppet på det förra stället, hvadan åtskilligt trassel är att förvänta ^x) sid 95

-250 000 – 10 000 000 ! han skojar v/

^{xx}) Sympatiserar med, liksom den tyska högern omhuldar bolsjevikerna

^x) Mördarligan, som den svenska högern ^{xx})

än vara Vrenapampar, och det vill säga mycket. Hur är det – själfdeklarationen afges ju på heder och tro?

En skomakare från Söderåkra traskade härom dagen in till Växjö, söp sig full, dinglade midt under pågående gudstjänst in i domkyrkan till en af de främsta bänkarna, tog af sig kavajen och lade sig helt lugnt att sova. Under den derpå följande utfockningen räckte han lång näsa åt prästen – Heder åt sådana män!

En berlinkorrespondent till Svenska Morgonbladet har under rubrik: "själssjukdom eller lymmelaktighet lemnat en skildring af målarkonstens framsteg i Berlin sådana de visa sig på "november-

^{xxx)} falsk själfdeklaration

^{xx)} ~~haft~~ alltid utmärkt sig, på sista tiden genom äktenskapsskillnader, avlarskandaler(!) själfmord och, last but not least,

^{x)} Amerongens kommun försöker nu, fast hittills förgäfves att indrifva det belopp som Wilhelm II, imperator etc försökt luska sig från. Hohenzollrarna ha ^{xx)}

gruppens" utställning som omfattar 500(!) taflor – Härnedan ett par brottstycken ur denna skildring:

– - - Det är skrikande färger utan sammanhang; det är ett virrvarr af uppklistrade tidningslappar, smutsiga tygbitar, cigarrettaska, brödkanter och mycket mer; det är fantastiska skulpturer, som skola föreställa människor men likna allt annat utom detta - - -

– - - Låt oss emellertid se på några taflor ur högen. Här hänga två taflor – målningar duger ej längre att säga, ty målarfärg är det ej mycket på dem, som bära namnet "Materialism I och I.I" Huruvida det är någon skilnad i art, eller grad kan nog endast konstnären själf, herr E. Kinzinger ge upplysning om. Det var samma ingredienser i hufvudsak på båda. De påsmetade tidningsurklippens annonser voro ej desamma, förstås, men de tycktes valda utan djupare mening. För öfrigt

olika sorters uppklistrade tygremsor, röda, hvita , svarta, blommiga och rutiga om hvart annat; några penseldrag brun färg skilde tyglapparna på somliga ställen svart på andra.

N^r 2 är denna lik. Dessutom en bit tapet, ett par bitar stanniol - - och ett 10 pfennig frimärke. Två färgfläckar finnas, en brun och en gul.

Äfven figurmålningar försöka expressionisterna på. Se här ett praktexemplar af Otto Dix från Dresden. Taflan föreställer matrosen Fritz Müller från Païtchen, som så småningom, upptäcker utmed dukens ena diagonal. Grundtonen är blå. Det ofantliga hvitögat – ögonlock saknas – är grönt; pupillen gul. Näsans färg kan ju försvaras – blå, röd och grön(?) - - - öfverhuvudet och nacken äro ersatta af en karta eller rättare med en stadsplan i gul färgton. Fantasibilder ~~ar~~ på guldtryckspapper äro påsmetade här och der - - -

- - -Ännu en sensation. Inom en ram hänger en karta öfver Ryssland. I ena hörnet

står skrifvet: "Mitt självporträtt, Jean Golyscheff." Denne herres huvud utgöres af en svart, torr brödskifva, fastklibbad vid kanten med något lämpligt bindämne. En kraftig fullkomligt rektangulär näsa af gulhvit tvål sticker ut åt ena sidan, en med vit tråd på brödskifvan fastsydd byxknapp tjänar som öga och en rad af brutna säkerhetständstickor bilda munnens tandrad. Förmodligen hör herr Golyscheff dåligt, ty öra saknar han fullständigt. Bålen tillhör tydligen ej herr G:s viktigare kroppsdelar.. Den saknas fullständigt, under det de nedre extremiteterna äro representerade förmedels ett illa medfaret fotografi af en leksaksbil - -

- -och hvad sägs om följande inom glas och ram? Ett pappersark med några torkade smutsfläckar, två stycken tre eller fyra centimeter långa delar af ett sillskelett; några bläckfläckar.

Detta är ju lika skvattgalet som 1:^{sta} Mosebok.

Jag liknar den odödlige mr. Péck-

sniff derutinnan att jag, liksom han, alltid har penna och papper tillhands på nattduksbordet för att kunna föreviga de snilleblixtar som under nattens tysta timmar genomkorsa min hjärna. På ett par års tid har jag ej haft anledning att skrufva upp den elektriska lampan.

-Jag måste läsa om Martin Chuzzlewit-Pecksniff, Mr Tigg, Town and Todgers, the youngest gentleman, Sairey Gamp. Mrs Prig – Ni äro lika makalösa som Pickwick”b”

Ingen människa som jag kommit i ~~berör~~ personlig beröring med har så starkt inverkat på min syn på lifvet som Dickens.

Undras om inte en intelligent församlingsherde ^{x)} blickar ner på sina troende får med löjeblandadt förakt?

Då man på gamla dar söker inhämta nya kunskaper liknar man en gubbe som traskar ikring och plockar potatis

^{xx)} bekräfta regeln

^{x)} sådana finnas, undanlagsvis – undanlagen ^{xx)}

i en säck med hål i botten – det dräller ut mer ur den än det kommer i en – om det är sannt att bildning är hvad som återstår sedan man glömt allt hvad man lärt, är jag i draget fullärd.

”Ni får inte glömma att ett folk som det tyska, som under så lång tid ~~som det~~ fostrats till soldater, det är ett folk af soldater, äfven om det saknar vapen” – yttrade Noske till en svensk socialdemokrat som bevistat sina tyska partvänners nyligen hållna möte i Cassel.³⁰⁾ sid 154

I Turin, der de bolsjevikiska elementen för tillfället ställa till krångel, ha två socialister af gripits på öppen gata, ställts inför en bolsjeviktribunal, bestående af 8 pojkar och flickor mellan 16 och 20 år, dömts till döden och arkebuserats – Den kvinnliga delen af tribunalen röstade för att de skulle brännas lefvande – så`na skall sötnosarna vara.

De båda arbetarnas brott bestod deri

att de deltagit i arbetarnas konferens med arbetsgifvarnas och regeringens representanter.

Rikskanslern Fehrenbach öppnade den 27 oktober i riksdagen finansdebatten med ett stort tal, hvori han redogjorde för Tysklands politiska ställning. Han hänvisade till de bördor som fredsöfverenskommelsen pålagt tyska folket och uttalade bland annat: "Vår militärmakt är bruten, politiskt ligga vi under och ekonomiskt kämpa vi för vårt lif. Ett folk i denna situation får icke utsättas för några äfventyrligheter. Derfor måste det manas till lugn och den yttersta påpasslighet. Hur omöjlig fredstraktaten är visar sig gång på gång i det ockuperade distriktet. Lika tröstlösa äro de summor som fordras för att underhålla besättningstrupperna. Fortsätter det på samma sätt äfven framdeles kommer den franska militären att tillika med det lilla som återstår af det

tyska välståndet äta upp Frankrikes sista förhoppning om utfående af ersättningsbeloppen (ofvanstående bör läsas i sammanhang med ³⁰ sid 144

I bayerska landtdagen har från socialistiskt håll framhållit förslag om tillsättande af ett särskildt undersökningsutskott med uppgift att undersöka de anklagelser som riktas mot polisen i München. Anklagelserna gå ut på att inom polisen bildats en organisation som har till syfte att bringa vissa personer om lifvet. Det har konstaterats att polisen varit inblandad i flera under sista tiden företagna mordförsök-

(- Det skall bli intressant att se ~~hva~~ hur denna undersökning utfaller – hopp om att det kan påvisas att alltyskarna återigen varit sta o dabbat sig)

(I ett tal om allmänbildning och självstudium som professor von Scheele nyligen höll i arbetarnas bildningsförbunds Stockholmsafdelning yttrade han bl. annat:

-”Bildning identifieras ofta med skolbildning, men för sin del trodde talaren att det mycket litet beror på hvilken skola man gått i, emedan man i skolan är för ung att vara mottaglig för bildning. Man kan i skolan förvärfva sig vissa kunskaper, men själfva behärskaandet af kunskaperna ligger icke för barnet. Själff skulle talaren gerna se skolan reformerad, så att den mera egnades åt kroppslig utbildning, handarbeten, gymnastik, idrott och lek (jämför de engelska skolorna) så att barnen växte upp till ett kraftigt ungt släkte, som vid 19 – 20 års ålder med verklig kraft kunde ta itu med det teoretiska arbetet om man har lust för det. Hvad som hindrar bildningsarbetet för den enskilde studenten är, att han skall aflägga examen. Många som haft lyckan att komma till akademiska studier, ha icke håller studerat för lifvet. För de flesta är det så, att vi få förvärfva den verkliga bildningen genom själfstudier sedan vi kom-

mit ut i det verkliga lifvet - - -

- - -Man bör icke låta skrämman sig af talet om halfbildning. Halfbildad är den, som är så ytligt bildad att han tror sig vara färdig (vanligt bland nybakade studenter)³¹ sid 162

En ovanligt sundt tänkande professor!

”Riddarna af Katjesen” är ett bra namn på våra biskopar, hvilka en corps ryckt ut till strid för lillkatjesen, ^{x)} hvari de framhålla att den nya undervisningsplanen ej tar hänsyn till att Luthers lillkatjes icke blott är ett historiskt uttryck för Luthers personliga uppfattning, utan en bekännelseskrift för Svenska kyrkan. Den skulle inte ens få inläsas, hvarigenom afbrytes en mer än fyra hundra årig tradition ^{xx)} som ännu af svenskt kyrkofolk omfattar med

^{xx)} Lillkatjesen skrefs som en handbok för de okunniga lärarna – ej lärjungarna

^{x)} På kyrkomötet d. 28 okt. ärkebiskopen hade den turen att, som ordförande, slippa rösta

pietetsfull kärlek ("den jävla katjesen" säga de små barnen här på lande)

--Motiveringen för katjesens bibehållande är skäligen svag. Åberopandet af en månghundraårig tradition är i detta fall intet starkt argument. Skulle traditionen få vara afgörande på frågor som denna, vore det bäst att en gång för alla slå sig i ro. Men man måste vara fanatiskt bunden vid det uråldriga för att begära att en form som befanns vara lämplig för 400 år sedan (se ^{xx}) föregående sida också i våra dagar skall vara den absolut riktiga. Kärleken till ("den jävla") Katjesen, som prästerna åberopa, är väl också, om något, högst omtvistad och problematisk. Verkliga förhållandet är i stället, att ingen lärobok under de senaste åren mött ett så kompakt motstånd från föräldrar (barn) och lärare som just denna. Och oppositionen har så

så långt ifrån varit grundad på religionsfiendtlighet, att den tvärtom dikterats af månhet om en bättre undervisning i de religiösa spörsmålen. Landets biskopar borde icke stå främmande för denna strömning. Men de synas nu en gång för alla ha förgudat sig i formen och traditionen. Religionen beror emellertid icke på någondera. Om den skall besitta kraft mot förruttnelsen måste den vara rotad i det lefvande lifvet. Men med detta har den fyrahundraåriga läroboken bra litet gemensamt.

Formen! Helt nyligen har den allena saliggörande kyrkan (den katolska hvartill större delen af den kristna världen ju bekänner sig ^x) dekreterat att nattvarden är själfva kardemumman i kristendomen – inmundigas den regelbundet blir man immun mot hornpelle, alldeles som quinin, regelbundet intages håller malarian i tropikerna på afstånd.

^x) och som därför hamnar i hälvite – säger redaktör Mauritz Rydgren, Moses kallad

I ett bref från Schweiz, skrifver Pettersen-Berger om världsspråkfrågan:

-- -Det önskade gemensamma språket har tillsvidare ingen annan uppgift än att underlätta all den praktiska politisk-ekonomiska samfärds/. Alltså bort med alla känslolösheter, alla sym- och antipatisynpunkter, ja, till och med alla estetiska betänkligheter. Engelskan är redan nu i verkligheten det egentliga världsspråket – hvarför då knoga med att konstruera ett splitter nytt som ändå alltid kommer att verka mer eller mindre enfaldigt och barbariskt? Jag älskar inte Engelskan, fast jag beundrar den engelska litteraturen. Jag afskyr detta språks fonetik, men just det må vittna om min nyktra syn på saken och mitt ärliga uppsåt. Schweizarna skola förstå mig – de förstå i hvarje fall engelskan utmärkt bra --- De kunde för öfrigt med fördel utbyta sin

tyska mot detta språk, ty om något är fulare än engelskan då är det schweizer tyskan!

Gustaf Wasa kom en gång under sina irrfärder i Dalarna till en källa som han drack ur och sedan döpte till "Söto Potta" -och det heter den än idag.

Miss Sylvia Pankhurst har fått 6 månaders sinkabirum emedan hon sökt att uppvigla den engelska flottans manskap till myteri. I ett uppsnappadt bref till Lenin säger hon att hon öfvergifvit tanken på hungerstreik i fängelset sedan vederbörande ej lägger något hinder i vägen för dertill hugade personer att svälta ihjäl sig – sundt tänkt af lilla Sylvia.

Såsom en grof villfarelse betecknar biskop perso/ i sin bekanta motion till kyrkomötet Atanasianums salighetslära (kors i jisse namn nu barkas det i helsike). Biskopen hoppas, ja är öfvertygad om att ingen enda ledamot af kyrkomötet kan ha

någon annan tanke (jojomen)

(En stämningsfull tafla denna – en mängd mogna, lärda(?!)^x)
män är 1920 ventilerande atanasii/ salighetslära!)

Venizelos ("fosterlandsförrädaren" som han kallades af
tysksvenskarna – den store patrioten enligt den öfriga
världens åsikt) har såsom svar på en interpellation från två
deputerade, anhängare till konung Konstantin, ^{xx}) förklarar:
"Vi tillvita inte Konstantin hans inre politiska misstag, men
hans uppfattning af monarkin. Den grekiska demokratien
åstundar en konstitutionell monarki med ansvariga ministrar
och afvisar kategoriskt en monarki af Guds nåde" – samtliga
närvarande, deribland allmänheten, hälsade Venizelos
uttalande med högljudt och långvarigt bifall.

^{xx}) lär ha styrt sin gudsnådelig man med sträng hand

^{xx}) gift med ex kejsar Wilhelms syster, som ^{xxx})

^x) det s. k. folkets andliga ledare

Major Ingemar Peterson, som nyss hem kommit från
Finland, dit han kallats af Finska regeringen såsom
sakkunnig i vägfrågan i hvilken egenskap han flackat landet
rundt, finner nykterhetstillståndet i förbudslandet rent af
fruktansvärdt. ^x)

– - - Jag kom sålunda till Fredrikshamn när det var marknad
i staden, och ett så ruskigt folkliif har jag aldrig sett i Sverige.
Jag har varit järnvägsbyggare och haft åtskilligt der man
måste ta i med hårdhandskarna för att uppehålla ordning
och disciplin. Men maken till hvad jag upplefvat under
dessa korta veckor på den finska landsbygden i fråga om
fylleri och dermed följande elände har jag aldrig förut sett.

En marknad i Lovisa förutedde en minst lika motbudande
syn af allmän, djurisk berusning. Major Peterson betonar
att iakttagelserna i båda fallen röra sig om en finsk – svensk
befolkning.

^x) Major Peterson är prononcerad nykterhetsvän

som under vanliga förhållanden är lika idog och kärnfrisk som vår egen landsbygds befolkning. Hvert man reser på den finsksvenska eller finska landsbygden är situationen densamma. I den sydfinska skärgården har spritsmugglingen från Estland fullständigt demoraliserat den svenska fiskarbefolkningen. Denna var före förbudet fattig, men idag efter förbudet har skärgårdsbefolkningen blifvit rik genom spritsmuggling, ^{x)} men nu dricka män, kvinnor och barn brännvin. Hela familjer kunna vara berusade, och hemlifvet håller på att bli totalt ruineradt - - -

- - - Det sorgligaste i hela historien är att denna våldsamt tilltagande dryckenskap, som hotar med ett verkligt folkfördärf, tydligen helt och hållet måste skrivas på förbudets konto. Före förbudet var dryckenskapen föga utbredd på många af de orter der den nu framträder som en

^{x)}De tyska fiskarna strunta i fisket och egna istället sin energi åt spritsmuggling till förbuds länderna Finland och Norge – se ofvan

allmän last. Det är det förbudnas lockelse som kommer spritfloden att flöda öfver alla breddar. Spriten är mycket dyr och svåråtkomlig, men därför har det också blifvit fint att supa och mindre skam att vara berusad (här i Vrena anses det för ett godt skämt)

Med ett sådant exempel för ögonen / våra fanatiska förbud/ att "torrlägga" Sverige (x sid

1916 torrlades British Columbia (Canada,) med så bedröfliga följder att man genom allmän folkomröstning år 1920 hvori kvinnorna, som under tiden fått rösträtt, deltog, beslöt att göra det blött igen ^{xx)}

Regeringsskiftet har kommit hjärtat i Annie ^{x)} att riktigt spritta af glädje och förtjusning. Ändtligen ha brackorna lämnat taburetterna och gifvit rum för hennes egna gelikar grefvar och baroner. Och Annie har blifvit så glad härofver att hon för ögonblicket glömt både Hindenburg och Ludendorff. Den sistnämnda intresserar hen-

^{x)} Åkerhielm

^{xx)} sid 114

ne annars mycket, senast häromdagen skildrades han af henne som den störste i universum - - - Hon har sett den gamla tiden randas igen i uniformer. Stjärnor och ståt i och med den nya regeringens tillträde till makten. Och hon är till den grad hänryckt att ingen makt i världen skulle kunna återhålla hennes känsloutbrott (jämför Sven Hedin inför der Kaiser) Hon var uppe och tittade på de nya ministrarna – ”Det var frackar och ordnar – och en krigsminister i uniform! Berättar hon och utbrister: ”Hosianna i höjden! Hvem hade trott sig ännu en gång få upplefva något sådant! Lyckliga Hosiannie!

I Sörmlands Läns Tidning / 253 läses följande

Kundgörelse ^{x)}

Kommunalfullmäktigeval i Västerljung hålles i Kommunrummet söndagen den 7de November 1920. Kuvert med valsedlar för man, som vilja begagna sina hustrur (som ombud) och

^{x)} danskan hänger i – efter 55 år!

för hustrur som vilja begagna sig af sina män finnas hos undertecknad

Västerljung 22 okt. 1920

Aug. Hedström

Kommunalordförande

Samtidigt härmed ha skottarna med genom folkomröstning uttalat sig mot totalförbudet samt för införande af ett restriktionssystem. (à la Bratt? British common sense) sid 120

Som svar på en skrifvelse (den 4 nov) till Lloyd George angående hans ouppfyllda löfte att draga exkejsaren inför rätta, förklarar han att ansträngningar gjorts för att utverka exkejsaren utlämning och säger att neder nederländska regeringen bär ansvaret för att han ständigt hålles i säkert förvar, och intet strängare eller varaktigare straff kunde ha ålagts honom än det som nu säkerställts genom de allierades aktion.

(Rätt, för en egenkär, storhetsvansinnig komediant finnes väl intet

hårdare öde än att totalt ignoreras – dessutom står det honom nu fritt att fortfarande dabba sig som till exempel härom sistens med den på heder och tro afgifna falska själfdeklarationen – 250 000 istället för 10 000 000)

Den tyska kommunistiska partidagen afslutades igår. Det lugn som varit kännetecknande för hela mötet bröts en gång då ordförande lämnade meddelande om Trotskijs telegram och Wrangels nederlag. Mötesdeltagarna reste sig, afsjöngo internationalen och utbragte hurrarop för sovjetregeringen och den röda arméen. I ett telegram uttryckte de tyska kommunisterna sin lyckönskan och lofvade att ställa ett sovjettyskland och en röd armé vid sidan af Moskva.

— Ly/sindustien måste upphöra och framför allt måste produktionen af vapen och ammunition ställas under skarp kontroll – Först då vi ha den politiska makten skola

äfven vi framställa vapen och ammunition” – sade en talare under stormande bifall.

X (se sid 164) Från Riga meddelas: ^{x)}Resande som ankommit hit från Moskva berätta om ett stort myteri bland soldaterna i Moskva. Myteriet började med att några regementen, garnisonerade i förstaden Kodyka vägrade att afgå till fronten om de ej erhålla ny beklädnad. För att nedslå myteriet har sovjetregeringen arresterat mellan sex och sju tusen personer. På gatorna ha uppställts kulsprutor och kanoner. Mellan 2 och 3 hundra personer ha afrättats, men ännu har man ej funnit sammansvärjningens utgångs punkt.

Lenin skrifver i Pravda: - Aldrig har Ryssland upplefvat en sådan lifsmedelsbrist som nu. Moskva och andra större städer äro förlamade af hungersnöden. Till och med arméen ^{x)} svälter. Derfor är det nödvändigt att med

^{x)} hädanefter skifver jag ”armén”

de allra kraftigaste medel bringa bönderna att leverera livsmedel. Bränslebrist och upproriska band försvåra truppernas rörelser. Den röda armén lider brist på kläder (nu då vintern kommer)

Enligt en rapport, officiell och publicerad i Moskva Istvestija n° 227 har under perioden 23 juli-31 aug. 1920 (39 dagar) afrättats 1248 personer, deraf 3 för fylleri)

I en recension af Materlincks krigsdrama "Borgmästaren i Stilmande" läses:

Fienden för Materlinck är icke den tyska människan, utan den tyska militärandan som gjort människan omänsklig

X sid 118

X) - - - Den yttersta nöd och svält härskar öfverallt i Ryssland. - - - Lusten att arbeta har försvunnit såväl bland arbetarna som bland andra, svåra sjukdomar härja och missnöjet är allmänt äfven bland kommunisterna - - -

-Inom de närmaste veckorna väntas

stora händelser. Om Ryssland ej får hjälp utifrån, befaras den hemskaste hungersnöd.

Från Riga berättas att de röda trupperna i Moskva visat öppet fiendtlig hållning mot Sovjet. Några regementen ha gjort formligt myteri och nekat begifva sig till sydfronten. Så kallade pålitliga trupper af den inre garnisonen kommenderades mot dem, men vägrade skjuta och omslöto sig till myteristerna. Röd terror rasar - - - Prostitutionen har fått skrämmande utbredning. Det hör till vanligheten att de unga arbeterskorna sälja sig då arbetslönen är otillräcklig (ligesom hos oss).

På svensk-tyska föreningens årshögtidsdag, d. 5te november höll Berlins borgmästare, doktor Reicke ett tal hvarunder han bland annat yttrade

---Grundfelen i det gamla Tyskland voro framför allt affärsandan, kastväsendet, byråkratien och militarismen.

Affärsväsendet satte sin prägel på allt, alla förhållanden betraktades ur affärssynpunkt. Den enskilda traktade endast efter att med minsta möjliga arbete förtjäna så mycket så möjligt och tyvärr lät äfven staten affärsintressena träda i förgrunden och glömde därför ofta att den hade andra uppgifter än att köpa och sälja - - -

Kastandan hängde i Tyskland samman med den autokratiska form af monarki som der härskade. Man skilde mellan patricier och plebeier och reste en mur grundad på rikedom och uppfostran dem emellan - - -

Byråkratiens grundfel var att den behandlade myndiga människor som omyndiga.

Militarismen beredde sin egen död genom kriget. Hade man i tid gifvit frihet åt folket hade säkerligen sammanstörtningen förhindrats.

En Waldenströmsk predikant yttrade angående den kätterska tanken

att någon möjlighet till frälsning från det eviga helvetesstraffet äfven efter döden skulle förefinnas: - "Då skulle ju vår Herre inte få någon lefvandes råd för alla böner."

(En italienare som blef vittne till det evinnerliga bedjandet och psalmgnällandet af de svenska eleverna vid Nääs slöjd skola sade: - "Men de måste ju alldeles tråka ut den gode Guden")

(sid 114) Jag har på gamla dar blifvit anhängare af det Brattska restriktionssystemet emedan det lägger en hemsko på de aktningvärda måttlighetssuparnas evinnerliga dagliga och skadliga pimplande. Deremot ogillar jag att fyllkajorna nekas motbok och således äro hänvisade till den hälsofördärfvande nektar som produceras af den nya, eller rättare sagdt, återuppblomstrande svenska hemslöjden lönnbränningen, som aldrig kan utrotas så

länge det finns / som betala hvad som helst för att komma i "god condition" som sportsmännen säga. En del trumfgubbar skulle kanske t. o. med kunna reda sig med sin veckoliter (knappast)

1) I förbudsfrågan skrifver doktor Bratt: - - -såsom ganska oemotsagdt har väl hittills fått gälla, att en lagstiftning som berör breda befolkningslager och till hela sin natur är afsedd att upprätthållas med allvarlig hand, icke får förbjuda annat, än hvad som redan i det allmänna rättsmedvetandet blifvit stämplat såsom i sig själft orätt och förkastligt. På detta sätt så att säga kodifierar strafflagen det allmänna rättsmedvetandet. Men hur många människor finnes det väl för närvarande som anser att det ligger något moraliskt oriktigt i att förtära vin, öl eller spritdrycker då detta sker i måttliga och oskadliga kvantiteter?

Denna uppfattning, att man ej får juridisk kriminalisera hvad som ej moraliskt anses kriminellt, ägnar kommitén^{x)} icke någon som helst uppmärksamhet, men att helt och hållet nyskapa en rättsuppfattning genom

^{x)} som har frågan under utredning.

lag är något som med all sannolikhet är dömdt att misslyckas.

Doktor Bratt söker påvisa, hur reaktion mot lagstiftningen kan befaras gifva upphof till ett smittosamt trots och ett accentuerande af den förbjudna fruktens lockelser.^{x)} Faran att detta sprider sig särskildt till oerfaren och oppositionslysten ungdom är så stor, att man med skäl torde kunna fråga sig om ej det drömda tillståndet, att den tid skall randas, då nya generationer uppväxa utan praktiska erfarenheter af alkoholen, måste återförvisas till drömmens rike.

(Doktor Emil Kleen fordrar att det stora flertalet af mänskligheten af ren altruism skall afsäga sig ett oskyldigt njutningsmedel för att hindra ett fåtal degenererade kurrar från att supa sig fördärfvade. Vore det ej enklare att tvinga dessa syndare att afgifva

^{x)} Hembrändt smakar ju värre än fy fanen, men ändå älskar man rappakaljan emedan det är förbjuden frukt.

Hembrännarna högaktas

nykterhetslöfte, hvars brytande skulle medföra inburande för en afsevärd tid – härom har jag skifvit förut- det blefvo en sorts vilkorlig dom)

Moster Malin fick allt hvad hon ville af sin lilla tyranniska och argsinta gubbe, provinsialläkare i Småln och medicinalråd i Stockholm, med bostad på båda hållen, genom att begära det diametralt motsatta till vad hon åtrådde. Om, till exempel. The happy pair för tillfället vistades i Jönköping och moster kände behov af att rutscha om lite i hufvudstan, ~~målade~~ prisade hon det idylliska lifvet i det fridfulla Getapulien och rackade ner på den sköna synderskan, hvilket ofelbart ledde till att gubbfan befallde fram den gamla kaleschen och så bar det iväg mot ett lif i flärd och fåfänglighet – och de båda gamla framlefde, tack vare mosters diplomati ett lyckligt samlif – hon fick allt hvad hon ville ^{x)} och han njöt af att visa att han, tamfan var herre i huset.

^{x)} utom pengar – der hjälpte ingen diplomati

3) På Frans v. Hülsens fråga: ”Hvilken anser ni den tyska politikens viktigaste uppgift vara”, svarade en ledande politiker: ^{xx)}

”Vår politik måste inte blott i det rys –polska kriget iakttaga den strängaste neutralitet utan också midt ibland alla lockelser och hotelser i en jäsande tid finna en väg som kan leda till framtida utvecklingsmöjligheter. Sällsamma förhoppningar förena för närvarande de längst till höger och de längst till vänster stående elementen i Tyskland. Vissa tysknationella kretsar, samt nationalbolsjevikerna ^{x)} sätta af diametralt motsatta skäl sina förhoppningar till Sovjetryssland, men det vore enligt allas vår mening början till slutet om dessa tankar skulle lämna önskningarnas tillsvidare ofarliga område och finge någon skymt af verklighet, eller om ens förberedelser till deras förverkligande kommer till stånd. Det är redan tillräckligt att de marterade

^{x)} Hvad är det för ena amfibier?

^{xx)} Själfvaste doktor Simons

tyskarna vid sovjettruppernas inmarsch i polska korridoren dåraktigt nog icke kunnat bemästra sitt öfverfulla hjärta, och det är att på det högsta befara, att deras besinningslöst öfversvallande sinnelag skall komma att stå dem dyrt. ^{x)}

Och huru ännu mycket förskräckligare vore icke landets och folkets öde, om de efter en inmarsch i Tyskland ifrigt längtande fransmännen genom en oförsiktig och oöfverlagd handling skulle kunna få en giltig anledning och om på samma gång Sovjetryssland finge en motsvarande förevändning att öfverflytta krigsskådeplatsen till Tyskland. Det tyska folkets framtid hänger nu på om man skall lyckas att alltjämt balansera sig fram på knifeggen mellan tvänne afgrunder.”

Mot doktor Bratts ^{xx)} i sann mening

^{xx)} som opponerar sig mot totalförbudet

^{x)} Tyskarna lära ju låta ryska trupper som drifvits in på tysk mark, åter på omvägar marschera in i Polen istället för att internera dem?

nyktra grundsyn på ting, förhållanden och i synnerhet människor står en hästkurstro som tvifvelsutän är sprungen ur goda bevekelsegrunder, men som inte tvekar att äfventyra demokratien, upprifva lagrespekten och öfverbelasta solidaritetskänslan samt bringa lojalitet och rättskänsla i konflikt med hvarandra endast för tillfredsställelsen att lösa nykterhetsfrågan utefter en linje till hvilken man försvurit sig för 30-40 år sedan. Ingenting vore naturligare än att afvakta resultaten utifrån. Det är som om man ville skynda på innan misräkningarna komma (just det) har man väl fått riksdagsbeslut på en sak. står man inför en fait accomplie som ej kan ändras-jämför det oerhörda rabaldret då Staff inhiberade byggandet af den af riksdagen beslutade F-båten. (samma anständighet spelade äfven in vid uppförandet af skandalhuset (riksdagshuset) på Halgeandsholmen – en beslutad dumhet måste utföras.)

5”The Gay-Dombeys är en modern engelsk roman eller kanske rättare samhällsskildring, hvori författaren, sir Harry Jonston återger den tråkmånsen Dombeys (i Dombeyson) afkomlingars öden, och det är egendomligt med hvilket intresse man omfattar dessa imaginära Dickensfigurers lika imaginära barns och barnbarns slingerbultar. Boken är intressant, ^{x)} isynnerhet för mig emedan den handlar om den trakt af Afrika der jag för 25 år se´n huserade – land, ~~och~~ folk och lif skildras så briljant – och naturtroget att jag längtar tillbaka till den mystiska, storslagna, ej så litet hemska ”Dark continenent. ^{xx)}

---Indeed, the scenery, with its walls of forest, monotonously dull green forest, its mud banks and turbid water, its huge crocodiles asleep in the mud, its amphibious goggle eyed mudfish hopping out

^{xx)} Åsna, hvarför stannade du ej kvar? Då hade du nu varit antingen rik eller uppäten

^{x)} Ehuru något långtrådig för den som ej tillhör ”the upper ten”

of the water and up the tree-trunks, its treelizards and river turtles carried one back in thought to the Secondary Epoch, and man of any colour seemed an anachronism.

Jag drar nu igen the Gay-Dombeys på eftermiddagarna och Dombeys & Son på qvällarna som rogifvare – rätt intressant.

Från ”The Gay-Dombays” med dess goda idé att återupplifva minnet af Dickens dråpliga figurer har jag genom en temligen konstbesynnerlig idéassociation kommit att tänka på den Josefsonska taflan hvarom nu bråkas, idet att somliga påstå att det ej är Josefson själf, utan några af hans vänner som kluddat ihop en del af figurerna – Hur blefve resultatet om målare sloge sig ihop och gemensamt målade en tafla sedan en landskapsmålare ~~målade~~ kladdat ihop t.ex. en löfsal hvori en stillebare placerat ett bord med de obligatoriska drufvorna, rheinvinsbuteljen, cigarrstumpen etc. uppradade. Kunde några figurmålare, Zorn, Rosén, Cederström, Birger, Josefson – omkring ~~placera~~ detsamma arrangera di-

verse Agustar och Agustor ("stiliga") (och Bruno Lilljefors ett par hundrackor)- En så'n tafla blefve nog rolig – om än ej helgjuten¹² sid 137

Jag har förut skrivit om att våra författare borde slå sig ihop om att skriva ett skådespel efter en i allmänna drag öfverenskommen ram inom hvilken de medverkande hvar för sig skulle ta hand om de olika rollerna och låta dem utveckla sig efter omständigheterna – Tänk en dialog emellan Lubbe och Annie Åkerhjelm, eller Carl David och Ellen Ray – båda paren hjälte och hjältinna, förstås, (och älskande)

b) Berliner Tagerblatt skrifer om denna dom:

Domen öfver de båda ålänningarna innebär utan tvifvel en tillspetsning af den svensk-finska krisen. Saken har, som bekant, hänskjutits till Nationernas förbund. Finland har emellertid icke ryggat tillbaka för att ådöma de båda "rebelliska" ledarna hårda

straff. Man får afvakta huruvida Nationernas förbunds råd numera skall se sig föranlåtet till omedelbart ingripande.

"Svenska Tidningen" – finsk – skrifer: "Nu återstår att se om den redan ~~bebådade benådningen~~ i offentligheten bebådade amnestien eller om rättvisan skall ha sin gång, med alla de konsekvenser detta logiskt förutsätter för öfriga riksförrädiska ålänningar. Först sedan ärendet slutbehandlats kan ett definitivt omdöme fällas om klokheten i den politik som följts."

Låt Amnestien "ha sin gång – bäst för Europa, Sverige och Finland.

7)I min ungdom satte jag ett visst värde på vasaordens riddargrad hos "brackor" emedan den intygade att innehafvaren icke varit på Långholmen. Jag beaktade icke tillräckligt den omständigheten att den i likhet med alla våra andra ordnar alldeles icke intygade att han icke bordt vara på Långholmen. Numera bryr jag mig icke om, ifall

brackan varit eller icke varit på Långholmen.

8) Lilla älskliga Gretchen följde den unge lofvande baron Gustafs exempel – han som genom detta lika enkla som tilltalande medel gjorde sig till nära nog oinskränkt härskare inom ~~inom~~ den friherrliga familjen S-t-

9) Hoppas att herr Lindblom och Björkman visa sig på styfva linan och ej begära nåd – det lär vara frågan om benådning – ”Låt dem ta hufvudet det gör så godt”- ~~sa gre~~ den till halshuggning dömde Lindebergs vänner till honom – och han nekade också att inge nådeansökan, hvilket försatte vederbörande i en helsickes knipa, då de icke tordes nacka honom. Och i samma dilemma bli finnkolisarna – jag menar höga vederbörande i Finland – försatta om de dömda neka att begära nåd – de våga helt enkelt ej hålla dem i sinkabirum gentemot Svensk-Finlands, Sveriges och Folkens förbunds samlade opinion – saken afgöres om några dar (el. 16de sept)

Sedan detta skefs (den 9 sept) inlöper underrättelse om at Nationernas Förbunds juridiska kommission förklarar att frågan ej är en inre finsk angelägenhet, hvarför den kommer att behandlas af förbundet.

”Som bekant urgerades från finsk sida att den var en inre finsk angelägenhet, hvilken ej föll under förbundets kompetens, då den för hvad på Finland ankommer ej kunde riskera freden. På denna punkt torde kommissionens mening stå emot den finska ståndpunkten. Den anser ej frågan som en inre finsk angelägenhet fallande under detta lands uteslutande kompetens. Enligt dess uppfattning bör den omstridda paragraf II i grundlagen för nationernas förbund tolkas så att den ger förbundet rätt att upptaga tvistefrågan till realbehandling.

I och med att Ålandsfrågan erkännes vara internationell följer att Natio-

nernas förbunds råd skall afdöma tvisten. En lösning af ett eller annat slag måste framläggas och denna lösning ha båda parterna förbundit sig att ~~lösa~~ respektera.

Någon annan grund för ett återställande af grannsämjan än ett opartiskt och auktoritativt besked af den mellan folkliga rättsordningens verkställande organ synes icke längre praktiskt möjligt. Funnes icke detta organ skulle det vara anledning att se betydligt mörkare på de svensk – finska relationernas framtid - - - Herr Trygger, som samma dag som de inofficiella uppgifterna om juristutlåtandet inlöpte stod i auditorium och försäkrade att erfarenheterna visade det fullkomligt befogade i svenska högerns motstånd mot anslutningen till folkförbundet borde istället gratulera landet till att hans parti inte förmådde genomdrifva sin vilja att ställa Sverige utanför den stora, visserligen i mångt och mycket bristfälliga, men dock löftesrika och

utvecklingsdugliga organisation hvori ingripande nu skall öppna en väg ut ur grälet, misstämningarna och oron (Detsamma har Mr Dick förut skrivit i memo)^{x)}^{x)}

”Socialdemokraten” skrifver:

”Afgörandet betyder en synnerligen vacker seger för ålänningarna och den svenska uppfattningen. Men sakligt innebär det blott att Nationernas förbund är förpliktadt att upptaga Ålandsfrågan till realbehandling. Det förefaller oss emellertid själfklart att, sedan på detta sätt Ålandsöarnas öde förklarats för en internationell angelägenhet, ingen möjlighet finns att undgå konsekvensen att Ålandsbefolkningen själf genom folkomröstning skall bestämma öfver sitt öde. Det är också allt vad Sverige vill.

^{x)} ”Det var nationernas förbund mot hvilket den svenska högern har dragit i härnad och som justitierådet Trygger ännu i onsdags (den 8 septem)

stod upp och skarpt klandrade i ett tal i Stockholm. ^{x)}

Det var vänsterpartierna inom riksdagen som, mot högerens och bondeförbundens vilja, genomförde en anslutning till Nationernas förbund - - - Hur skulle Sveriges ställning i denna fråga ha varit om vi icke gått med på att ansluta oss till folkens förbund? Då hade Sverige ensamt af alla neutrala stater stått utanför och på denna grund naturligtvis i hög grad ådragit sig de maktägandes i världen misstankar och ovilja (Finland har deremot enträget anhållit att få komma med i förbundet, fast dess begäran ännu ej bifallits)

^{x)} Nya Dagligt Allehanda avslutar en lofsång öfver detta tal med:

”De talrika åhörare, som infunnit sig, visade genom sin hållning, att de funno det vara en förlust för de som icke voro med” – (Detta är utan tvifvel ett sällspodt uttrycksfullt spel – ungefär som då Rören eller ”folket i operor och dramer hovera sig)

10)Om den projekterade röstplikten skrifver:

– - -Tvånget börjar i våra dagar utbreda sig på ett förskräckande sätt öfver alla områden; låt oss dock i Gudarnas namn behålla någon liten frihet, något litet hörn der man kan krypa in utan att hotas med straffarbete eller böter för hvad man gör – eller inte gör!

11)En artilleribeväring skrifver bl. a. i E. / :

”Bland så mycket pojkar är det naturligt att de trånga logementen bli smutsiga och osunda (man måste finna sig i hvad ej kan undvikas – annat än genom renlighet, som ju ej kan komma i fråga), hvarför det ej är så underligt att sjukdomar företrädesvis härja på lägerplatserna. Så finnas också på dylika ställen många som inte det minsta känna till eller åtminstone uraktlåta hvad personlig hygien vill säga” (att det är befälets skyldighet att hålla efter dessa lortoxar och öfverhufvud se till att ”folkhögskolan” ej är en svinstia, tycks inte brefskrifvaren ha tänkt

sig möjligheten af. Snusket inom våra ståtliga kaserner är en skamfläck för den svenska armén och den svenska nationen som ej läser lössen af vederbörande militärpampar.

12)Apropos vännen Ernst Josefson, så har en annan Josefson lofvat att bekosta utförandet af tre statyer af lika många stora män – Fröding, Strindberg och Josefson – att resas utanför vårt nya stadshus – En märklig likhet mellan dessa stora män är, att de alla tre voro knottriga i knoppen.

13)Under mina fantasterier är jag som oftast en hybrid mellan Mark Twain, Albert Engström och Offenbach, ^{x)} med ett stänk af Gösta Patrik – dock naturligtvis utrustad med de allra högsta fysiska fullkomligheter, samt dessutom milliardör, icke för att jag själf förbrukar så serdeles mycket pengar – jag vandrar mestadels världen rundt med en turistrensel på ryggen, utan för att känna att jag kan göra allt hvad jag vill, äfvensom för

^{x)} Jack London

för att lugna samvetet, om det mot förmodan skulle opponera sig mot dagdrifveriet, genom en storartad anonym välgörenhet samt grundläggandet af ett internationellt kemiskt – fysiskt – bakteriologiskt institut, hvilket jag då och då delger snillrika och epokgörande idéer som jag framkläckt.

Med allt så väl förspändt är det klart att hjärtat sväller af lifslust då man sticker ut på fantasteriets solbelysta haf, der Mark Twain, Albert Engström, Offenbach med flera turvis föra befäl – Under Offenbachs kommando öppnar sig ett vidt fält för galenskaper vid Serenissimus hof – förr var det vid Storhertiginnan af Geronsteils (i skepnad af prinsessan Maria~~f~~, dock utan all erotik, men se´n jag i Afrika förlorat afsmaken för prinsessor håller jag mig till Simplisissimus furstarna som jag viggat pengar, så att jag kan vända upp och ner på dem. Då jag trött-

nat på detta öfverförfinade lif kryper jag in i Albert Engström och upplefver några angenäma stunder på Masis Knasis och Fläckta Lusen i sällskap med Kulingen, bobban, dennes svärmor fröken Pettersson ^{x)} och vårtiga Lotta. Och då äfven denna form af öfverkultur verkar fadd störtar jag mig med Mark Twain och Jack London ut i den vida världen, drifver nerför Missisipi på timmerflottor, härjar i Clondykes saloons, jagar elefanter i Cameroon och dricker thé (med avec), serveradt af små geishor, i Yokohama – med alla dessa tidsfördrif (och åtskilligt annat som jag reserverat för prästhäftet) får jag dagarna att gå skapligt nog.

Jag omtalar ~~alla dessa~~ drömmier emedan de ge en exposé af hvad som föregår i en skeppsbruten, lifstrött, på grafvens rand stapplande sjuttioårings

^{xxx)} blott på buktaleri – han var mästare deri.

^{xx)} Under plåtslagarperioden. Paban lefde ^{xxx)}

^{x)} Paban, bror till aktrisen Paban – han och vårtiga Lotta voro mina intima vänner ^{xx)}

på dekis stadda hjärna.

”Sitter du och tänker? – gamla kar’n! Hvafaen är det för slarf?” sa Pelle Bergman – så sannt så

14) Den unga skalden Ruda skildrar i en broschyr, utgifven i Stockholm 1833, de intryck han erhållit vid besök i Uppsala. Först går han till det gamla universitetsbiblioteket. Der finnes ingen människa som forskar eller arbetar. Blott två amanuanser vandrade af och an ”med gravitetiska steg, och lönlösheten stod att läsa i deras liknöjda blickar.” Så träder han in i gustavianska lärosalen, der en disputation ”pro exercitio” utkämpas. Intet auditorium möter honom i rummet. Preses, respondenten och opponenterna sitta der längst borta vid katedern, undangömda för världen, talande sitt latin för tomma väggar, hvilket ger skalden Ruda anledning till betraktelser. Ingen – säger han är författare till sin afhandling. Mången begriper icke

ens själf hvad den innehåller. Den är nämligen skrifven af en docent eller professor. "Respondenten är blott en figurant i katedern; om han säger något eller ej, så har han ändå disputerat pro exercitio."

-- "Lilla teologiska examen" fordrades för de civila embetsexamina och omfattade pröfning i Müllers kyrkohistoria samt Alanders salighetslära" – Är mänskligheten klok? – är en fråga som jag flerfaldiga gånger haft anledning att framkasta.

15) I samma fråga skrifver Dagens Nyheter: "Ålandsfrågans lösning är icke det enda utrikespolitiska intresse som Sverige har att bevaka. En stor och ansvarsfull uppgift har genom anslutningen till Nationernas förbund lagts på den svenska regeringens axlar, nämligen att i närmaste samverkan med våra skandinaviska grannar arbeta för en sådan utveckling af folkförbundet, som gör det verkligt skickadt för det af initiativtagarna uppställda, men

hittills alltför bristfälligt realiserade syftet att vara den mellan folkliga rättens osjälfviska organ. En högerregering^{x)} må ha de mest lofvärda afsikter i detta stycke, den skall ändå inte kunna förebygga att den på grund af högerpartiets föregående blir ur stånd till så godt som hvarje fruktbar insats och sannolikt nödgas konstatera att dess blotta tillkomst för afsevärd tid minskar Sveriges möjlighet att göra sig positivt gällande.

16) Omkring en månad efter Lindhagens resebref ~~skrifver~~ konstaterar "Le Matin" att Tyskland tack vare Millerands fasthet alltsedan konferensen i Spaa i hufvudsak levererat de fordrade kolkvantiteterna. Tidningen hoppas att samma metod skall tillämpas för att framtvinga betalning af skadeståndet för norra Frankrikes ödeläggelse – (bra, sådant läder skall sådant smörja – Mikails

^{x)} Med exempelvis Hammarskiöld som stats – och Lindman som utrikesminister

måste få klart för sig att härvidlag ingen prutmån finnes.

17) För att yttermera göra lagen populär och tilltalande för rättskänslan komma de adomdabalerna – och de komma att bli dryga – delvis att tillfalla angifvarna, eventuellt tjänare och umgängesvänner – tvi faen.

18) Asquith går ännu längre i medgifvanden – för långt tycker jag – än Grey. Han föreslår nämligen att Irland skall beviljas helt och hållet samma ställning som kolonierna – Canada, Sydafrika och Australien och att landet i fråga om utrikes angelägenheter jämställas med dessa (således inte gemensam armé och flotta). Beträffande den militära frågan ha de andra kolonierna tillförvar trupper till försvar i händelse af inre oroligheter. Dylka trupper skulle äfven ställas till Irlands förfogande. Egen finansadministration ingår äfven i en kolonis rättigheter²⁰) sid 145

19) Ingen människa utanför Konradsbergs murar skulle väl vilja lefva om sitt förflutna lif sådant det gestaltat sig – Deremot torde icke någons fantasi – åtminstone inte min – räckta till att klargöra hur det skulle kännas att aldrig ha varit till – tror dock att de flesta, åtminstone på gamla dar, då det värsta är öfverstökadt, tycka att det är nok så intressant att ha varit med i dardansen. Ett aber med tillvaron är, förstås, att man skall komma till helvetet efteråt, men som vi så godt som hela bundten ^{x)} af den gode Guden äro bestämda härför, få vi väl finna oss i vårt öde.

Apropos: när kryper själen in i ungen – vid befruktningen eller vid födelsen, och hvar håller dessa själs embryon till före sin entre / nå världs / ^{xxx)}

Ålderdomen motsvarar teosofernas entreakter mellan inkarnationerna under hvilka de ^{xx)} i lugn och ro kunna be-

^{xx)} i brist på förfriskningsbar

^{x)} 29 999 af 30 000

^{xxx)} i kulisserna?

grunda alla de dumheter de hunnit med under jordelifvet ^{x)}

20) Idag (d. 8 oktober) har Grey besvarat Asquith och bemöter de åsikter denne uttalade d 5te oktober (se sid 143). Sedan han förklarat att krig och erröfring utgöra den sämsta möjliga lösning på Irländska frågan, motsätter han sig Asquiths förslag om att låta Irland kontrollera de marina och militära ärendena liksom dominions göra, enär de irländska hamnarna behärska Englands förbindelser med större delen af världen. Han kan icke instämma i Asquiths åsikt att England alltjämt bör bibehålla ansvaret för en lokal regering på Irland. Han skrifer att det britiska styret på Irland nu såväl ur moralisk som, politisk synpunkt är ett fjasko och att det snarast möjligt bör afvecklas.²⁸⁾ sid 146

^{xx)} samt föresätta sig att nästa gång ta tiden bättre i akt

^{x)} och sörja öfver dem de underlåtit att begå ^{xx)}

21) Jämför den ojämförlige Janne Lundström som ville ha högre lön såsom disponent vid Munksjö pappersbruk emedan han hade 42 barn i oäkta säng – och fick´et – af gubben, som $\neq$ fann hans lilla älskvärda svaghet sympatisk.

22) ”Om jag befäller er att skjuta på era fäder och mödrar, hustrur och barn, måste ni lyda” (kommer ej ihåg de exakta ordalagen)

Der Kaiser i ett tal till trupperna

23) I ett tal som Lloyd Georges ~~i / som han~~ hållit i Carnarvon har han bland annat, yttrat:

– - - Ordningen måste emellertid återställas på Irland. De grymma metoder som tillämpas af den lilla skara mördare som tyrannisera och terrorisera landet samt hindra män af deras egen ras att tro från att diskutera det bästa sättet att återställa en god styrelse måste omöjliggöras och det skall lyckas oss. Vi måste emellertid vid-

taga åtgärder för Irlands självstyrelse. Det är lönlöst att tala om dominion – självstyrelse, såsom Asquith gjort, om vi icke ge Irland rätt att hålla sin egen armé och sin egen flotta och själf utöfva kontroll öfver sina hamnar. Dominion – självstyrelse skulle innebära värneplikts införande på Irland och dermed också i England, ty det kunde icke gå för sig att ha en armé (irländsk) på en half million man på Irland och en armé på blott 100 000 man i England. Vi kunna tillåta Irland att sköta sina inre angelägenheter efter eget hufvud, men det går icke att anförtro åt landet sådana farliga krafter som arméer och flottor. Å regeringens vägnar förklarade han att den i det sista skulle motsätta sig alla försök att upprätta en armé och en flotta på Irland ^{x)}, hvilka skulle hota det förenade konungarikets tillvaro (ge Paddy home-

^{x)} en flotta på Irland?

rule (icke dominion – homerule) – se Grays uttalande sid 55 25) sid 149

24) ”Det betänkande om kolindustriens socialisering som den tyska socialiseringsnämnden helt nyligen låtit publicera röjer med all önskvärd tydlighet att en ofrånkomlig kärnpunkt i tidens samhällsproblem är det riktiga utnyttjandet af den enskilda medborgarens initiativ. Den frågan kan icke kringas.

I våra dagar, när världskrigets följder och den sociala oron i vid utsträckning undergrävt nationernas materiella välstånd och nedsatt deras produktionsförmåga, framträder som det afgjordt centrala just frigörandet och understödandet af de positivt skapande krafterna hos folken. Världen rundt kan man spåra den vaknande instinkten härom. Den gör sig nu gällande äfven inom kretsar (socialistiska) af befolkningen som förut i reformarbetet velat

förbise detta och sökt förlägga tyngdpunkten på annat håll.

25)Arbetsledaren Henderson skrifver i The Times:

En konstituerande församling på grundval af proportionell representation måste inkallas för att utarbeta konstitution för landet. Denna måste innehålla bestämmelser om tillräckligt skydd för minoriteterna. Jag är öfvertygad om att Irländska folket har mer att förlora än att vinna på en skilsmässa från England. Det kan icke förnekas att Storbritanniens och Irlands ekonomiska intressen äro ouplösligt förenade.

26)Ur ofvannämnda anmälan af "Det Jodiske Problem" förtjänar anföras några smakbitar.

- - - Aldrig och ingenstädes fullbildades den judiska nationalismen till en hårdare, slutnare ogenomträngligare kulturprodukt än just i Polen, aldrig och ingenstädes visade sig den judiska tron

sedvänjan och ritualen mera oemottaglig för nya kulturferment. Inom det öfriga Europa har man inom judendomen kunnat iakttaga två motsatta strömningar, en som lett till skärpning af Mose-lagen och en som gått i riktning af lagens upplösning.

Ett intressant ~~arbete~~ exempel på den förra har man i det berömda, af en Spansk jude skrifna arbetet S / Aruah , som drar en skarpare gräns mellan jude och icke jude än någonsin Mose lag och som snarare skärpt än mildrat "motsättningen mellan religionens dogmatiska fordringar och mänsklighetens elementär kraf ". När en rabbin i öferenstämmelse med femte mosebok. kap.23*) vägrar att viga en ung judinna därför att det konstaterats att hennes mormor gjort sig skyldig till äktenskapsbrott, då fattar man först ohyggligheterna af denna nationalistiskt religiösa skärpnings-

*)27 sid 151

politik - - -

- - - Af fariseismens och lagjudendomens makt – och vanmakt – ger oss fortfarande en roande skildring, särskildt i fråga om sabbatens helighållande. Han kommer en lördag in på ett polskt värdshus, som förestås af en judinna, och ber att hon skall laga en kopp the. ”Befall mig göra det” säger hon. Ro/niecki befaller. Man får nämligen inte uträtta något arbete på sabbaten utan att man tvingas därtill. En annan lördag kommer han in i en järnvägskupé. Där sitter en jude med en spann vatten under sittbänken. Man får nämligen bara göra resor till sjöss under sabbaten (härligt!). En judisk skolpojke sparkar sin skolväska framför sig på trottoaren då han går hem från skolan. Det är nämligen inte tillåtet att bära någonting på sabbaten.

27^x) Då jag slog upp Moseboken 5. 23 kapitlet fann jag bland annat däri:

^x) jag, liksom / ransakar skryter i ensamheten

1) Ingen som är snöpt, vare sig genom krossning eller stympning, skall komma in i Herrens församling ^{xxx})

2) Ingen som är född i äktenskapsbrott eller blodskam skall komma in i Herrens församling ^x), icke ens den som i tionde led är afkomling af en sådan skall någonsin komma in i Herrens församling

10) Om bland dig finnes någon som icke är ren, derigenom att något har hänt honom under natten ^{xx}), så skall han gå ut till något ställe utanför lägret; han får inte komma in i lägret (måtte inte varit måttligt)

12) du skall hafva en särskild plats utanför lägret, dit du kan gå afsides

13) Och du skall jämte annat som du bär hafva en pinne, och när du vill sätta dig därute, skall du med den gräfvä en grop och sedan täcka öfver din uttömning (alldeles som //)

^{xx}) Fy baj, att skämma ut sig så!

^x) hur går det då med Lots afkomlingar?

^{xxx}) Stackars Ernst!

(Under antagandet att gubben Moses korrekt återgifvit jahves befallning, står man stum inför deras outgrundliga visdom, liksom öfver att världsalltets styresman har tid att syssla med ~~hur judarna ska~~ sådana detaljfrågor som hur judarna ska dessa.)

Egendomligt att två sådana kontraster som Der Kaiser och Mr Dick under det de njuta af sitt otium, sysselsätta sig med bibelforskning.

²⁸ Ovanstående är hämtat ur "Favoriten och andra damer" af Johannes Wickman, som säger om Madame / :

"I raden af de öfriga franska kunganationerna verkar hon som en långkatjes i ett gladt lag" - - - och om madame Stall skrifver han:

- - - För sin egen del betraktade hon – som man på den tiden brukade inom hennes samhällsklass – sitt äktenskap som en ren affär, och behandlade sin inte alltför begåvade man som ett beskedligt husdjur, hvilket hon då och

stryker vänligt öfver de långa öronen. Under tiden bedrog hon honom med samma glada ifver, som hon ägnade åt studiet af den tyska filosofien, och ådagalade mycket tålmod, då hans bekantskapskrets visade sig hufvudsakligen bestå af kreditorer.

Jag har aldrig kunna tåla old queen Bess, madame Mainteon, kejsarinnan Marie-Louise, Madame Stall kejsarinna Eugenia och Annie Åsenhjälm.

"Favoriten och andra damer" är rätt kvickt och rätt slyngelaktigt skrifven

29) hvars bruk dock nu lär vara förbjudet af Rådsregeringen – Det ryska folket får således följa lilla fru Petterssons exempel och låta det skorpa sig (nå det gjorde det nog förut också)

30) - - - ett folk af soldater; af hvilka icke ens den fraktion som gör anspråk på att med särskilt ifver befordra inta - nationell försoning och fred är i stånd att ge det löfte om en ny tid för Eu-

ropa som skulle ligga i insikten om och erkännande af Tysklands ansvar för krigets utbrott-det är på pricken den franska uppfattningen af Tyskarna, hvilken ofta utanför Frankrike stämplas som uttryck för fransmännens uppskrämda fantasi eller som en förevändning, hvilken afser att låta fransk militärism och chauvinism för alltid omöjliggöra Tysklands ekonomiska och politiska pånyttfödelse. Denna uppfattning delas af några af Tysklands bästa män, som med bekymmer måste konstatera hur föga den tyska republiken i grunden skiljer sig från / gamla öfverhetsstat, och den ligger bakom de yttringar af oro inför nationernas förbunds stundande möte som nu allt oftare omnämnes i Telegrammen från Paris. För fransmännen står det klart att liksom Tyskarnas kärlek till de Wilsonska fredsprinciperna icke bröt igenom förr än deras nederlag framstod som oundvikligt, och de

fjorton punkterna syntes erbjuda en en räddningsplanka som skulle förskona dem från efterräkningar för den blodiga terror de i mer än fyra år utöfvade mot i främsta rummet Frankrike och Belgien – så söka de de nu att med tillhjälp af nationernas förbund undandraga sig all^x) de i fredstraktaten åtaga förpliktelserna. Därför vill Frankrike att höga rådet skall förbli den myndighet som beslutar angående fredstraktatens genomförande, särskildt hvad gäller skadeståndet. Att öfverlämna denna för Frankrike vitala angelägenhet till nationernas förbund skulle kunna ske endast under förutsättning att det lämnades garantier för att Tyskland verkligen lämnar garantier för att Tyskland verkligen kommer att betala Frankrikes fordran så långt det öfverhufvud ligger inom möjlighetens gräns x sid 115

^x) uppfylla

-- ty att man skulle kunna räkna på någon god vilja från Tysklands sida, eller att Tyskland som medlem af nationernas förbund skulle verka i den allmänna fredens intressen på basen af en lojal ~~uppgerd~~ gottgörelse för de förluster som vållats dess grannar - derom gör man sig i Frankrike inga illusioner. En af Frankrikes kunnigaste utrikespolitiska skribenter Jacques Bainville, har i en just i dagarna offentliggjord essay af stort aktuellt intresse, berört det framtida förhållandet mellan Frankrike och Tyskland i en mycket pessimistisk ton, som de stora tyska partimötena i - - - tyvärr alltför väl motivera. För Bainville är det naivt att tro att det slagna Tyskland skulle godvilligt bära nederlagets förkrossande börda och inordna sig i ett vänskapligt och förtroendefullt samlif med Frankrike. Tyskland som enhetsstat framgick ur kriget 1870-1871 och påtvang Europa den väpnade fredens regim af hot och krigsfara tills den tyska mi-

litären fann ögonblicket lämpligt att slå ett nytt slag för Tysklands storhet år 1914. Det misslyckades, men världskriget och revolutionen medförde dock en ytterligare centralisering af den tyska staten (?) – är det att vänta att denna fast (?) sammanslutna stat på 60 millioner skall bättre bära nederlag / tyngande konsekvenser under en eller två generationer än de generationer som följer efter 1890 buro segern(tysken bär lättare stryk än framgång.) Det skulle, enligt Bainville fodras ett under om förhoppningar i den riktningen skulle bli verklighet och man kan ge honom rätt i att hittills har man icke sett några pålitliga förebud om den inre omhvälfning som skulle berättiga till att under den närmaste framtiden räkna med Tyskland som en aktiv faktor i det mellanfolkliga försonings- och fredsarbetet

(ge tyskarna tillfälle att göra geschäft igen, så glömma ~~han~~ de snart nog

den förödmjukelse ~~hän~~ de lidit- i synnerhet som ~~hän~~ de ju aldrig blefvo slagna i fält, enligt sitt eget och tysksvenskarnas påstående)

Sedan detta skrefs erfares att riksdagsman Gräfe på den tysknationella kongressen i Hannover med mycken bitterhet skildrade de händelser som ledde till fredsundersteckandet- revolutionen, vapenstilleståndet etc

– betonande att den underskrift som af pressades Tyskland med pistolen för bröstet, icke ägde någon rättsgiltighet ^x). Vinnas arbetarna för insikten, att Tyskarna tillhöra hvarandra,(?) då kommer Tyskland att åter få respekt hos sina fiender, och kanske kommer då en hämndens dag (detta bör förbyggas på lämpligt sätt.)

Efter föredraget antogs en resolution, hvori protesteras mot fredsföredraget som tillkommit genom att Ententen brutit sitt ord

^x) Hvarigenom skiljer sig härutinnan Versailles freden 1918 från Versaillesfreden 1871? (Brest- Letovsk, Bukarestfrederna)

och som för all framtid omöjliggöra Tysklands återuppbyggande ^x)

I samband med partikongressen hölls ett offentligt tal af Helfferich som dervid gaf uttryck åt krafvet på monarkins återupprättande

(genom sin politik och framför allt genom krigsföring har den tyska nationen kommit i samma ställning som en person som mistat medborgligt förtroende, med hvilken inga lagligt giltiga transaktioner kunna företagas)

Under den stora utrikespolitiska debatten i tyska riksdagen d. 29de okt. yttrade utrikesministern att bla/ icke / lands motståndare funnos om den som ville mjölka kon och som / / ville slakta henne (England och Frankrike ?) - - - främsta platsen i fråga om återuppbyggnadsarbetet intaga de ödelagda områdena i nordfrankrike, men

^x) (1918 kunde Tyskland tvingats att antaga hvilka vilkor som helst, allt motstånd var förgäves)

en fullständig lösning af denna återuppbyggningsfråga blir blott möjlig genom att Tysklands produktionsförmåga åter kommer upp till den forna nivån.

(Frankrike tyckes hysa (berättigade) misstankar att man i sinom tid skall komma underfund med att man, i stället för en beskedlig mjölkko, omhuldat en ilsken tjur^x) (se nedan:)

Majoritetssocialisten Scheidemann yttrade d. 28 okt. i riksdagen: - - - Andan inom riksvärnet är reaktionär.

Riksvärnsminister är en fogelskrämma mitt bland unifhoserna för att hålla de demokra/ /fvarna borta. Han får icke vara/ parlamentarisk skärm för engeneral som är kontrarevolutionens organisator. Reaktionära stämplingar äro i görningen lite hvarstädes (stort oväsen bland högern.)

Under riksdagsförhandlingarna^x) (snöp'en- och använd honom som dragoxe)

den 29 oktober varnade utrikesminister Simons de reaktionära tidningarna och politikerna för ödesdigra upphetsningsförsök mot Frankrike, som blott komma att medföra obehagliga uppträden, för hvilka tyska regeringen måste göra afbön. Af Simons uttalande angående förhållandet till Ryssland förstår man att han uttryckligen erkänner sovjetregeringen som en folkrättsligt bestående regering. (hvad säger Frankrike om detta- Rom- mer det ej att leda till "afbön"?) se x nästa sida³¹ (Det förefaller mig som om skolunderbyggnaden förhåller sig till bildningen, som det rutade papperet till arkitektens byggnadsritning- båda underlätta det blifvande arbetet, men äro ej oumbärliga- liksom det förmodligen är bra, men inte absolut nödvändigt för en kompositör att känna till kontrapunkt. (jag har inte en aning om hvad kontrapunkt är men våran klockare dillar jämt

om´en. då han är onykter Den hedersamma har den ständigt på tungan

I / råder en afgjord stämning mot den upplösning af borgarvärnen som fordras i den senaste ententen åter i M / / som står ledarna för borgargårdens nära framhåller att det redan nu kan konstateras att borgarvärnen aldrig skola ge vika för ententens tryck. Den hållningen som Bayern ock dess borgavärn intaga är en lek med elden och kan komma att bli mycket ödesdiger för Tyskland _ _ _

³² Wells säger vidare: $\frac{v}{2}$ Bortsätt från bönderna lida emellertid alla samhällsklasser den fruktansvärdaste hungersnöd. Det gamla industrisystemet har fullständigt fallit samman och det man försökt sätta i dess ställe har fullständigt misslyckats. Om man undantar cigaretter och tändstickor produceras så godt som ingenting- går man i skym-

ningen längs någon af Petrograds mindre gator blir man vittne till hur en mängd sjuka och utsvultna individer komma ut ur sina ruckliga bostäder för att söka föda. Allas ansikten bära prägel af djurets rofbegär. Petrograd dör ut. Den bolsjevistiska statistiken utvisade vid krigets utbrott 1200000 innevånare ^{x)} (Den bolsjevikiska statistiken ja, men i verkligheten hade Petrograd 1915 öfver 2 300000 innevånare. Dödsfallsprocenten är 81 %/ (mot 94 %/ i Stockholm under tjusarkungen) Födelseprocenten som förut var 30 %/ utgör nu endast 15 %/ (mot 19 i det uschliga degenererande frankrike, före kriget n.6)

Från Helsingfors telegraferas den 3^{die} november: - En härvarande rysk tidning har ur säker källa erfarit att stora oroligheter utbrutit i Moskva Från Petrograd har tillkallats trupper af främmande nationalitet för att under

^{x)} mot 700000 nu trycka oroligheterna

X sid 116

^{x)} Manchester Guardians korrespondent i Riga meddelas att bolsjevikregeringen nu nått bristningsgränsen. Det polska kriget, som till en början var populärt i Ryssland, är nu impopulärt, och folket skulle antaga till och med en ny Brest Litovsk fred från polackerna, men hvar och en är övertygade om omöjligheten af ettregeringsskifte under nuvarande förhållanden. Landet hotas af en hungersnöd utan motstycke. - - - Bolsjevikerna hysa farhågor för ett upphäfvande af det tvång, kriget medför, emedan ett dylikt lossande af disciplinens band skulle kunna återverka äfven på organisationen af livsmedelstransporterna. En stor fara för Sovjet är möjligheten af att general Wrangel afstänger Ryssland från spannmålsförråden på Ruban, från Rolbäckenet i Donetz, samt från oljekällorna i Baku och Grosny

- - - Man väntar Rysslands full-

ständiga ruin inom loppet af 2 à 3 månader, ^{x)} för den händelse polackerna och Wrangel äfven i fortsättningen lyckas lika bra som hittills, ^{xx)} skrifves från London; Handelsförbindelserna mellan England och Ryssland leda icke till något resultat. Krassin anser detta bero på följande orsaker:

- 1) Ryktena om kontrarevolution i Ryssland
- 2) Bolsjevikernas vägran att betala Rysslands hela skuld till England
- 3) Vintern står för dörren och hvarje export eller import är utesluten, enär hafvet snart fryser till.
- 4) Om Ryssland förlorar Ukraina med dess olja och jordbruksprodukter ^{xxx)} härutinnan komma de att följas af Ententens sympatier.

^{xx)} (men då får Polen ej sluta fred utan fortsätta med kriget, ej för att eröfra, utan föra att krossa bolsjevismen ^{xxx)})

^{x)} Hurra! Då vinner jag min punsputtell - jag förlorade den förra på de förb. bolsjevikerna i somras.

torde det icke ha mycket att ge i utbyte mot engelska industriartiklar -eller hur? (på borgerligt finskt håll är man rent principiellt mot fred. Sålunda varnar finansen för en dorpatfred, emedan denna skulle vålla misskredit tror Ententen ^{x)}). Situationen är intressant, enär den afspeglar det storpolitiska läget och förhoppningarna om bolsjevikernas snara krossande

Sedan detta skrifvits (den 6te oktober) kommer underrättelse om att de polska och ryska underhandlarna skola underteckna öfverenskommelse om vapenstilleståndet d. 8de oktober- - -

- - - Om vapenstilleståndet verkligen undertecknas - det är kanske icke uteslutet att Polen i sista stund finner det fördelaktigare att fullfölja sina stora militära framgångar – så har man dermed först nått till de verkliga svårigheterna för fredsunderhandlarna i Riga

^{x)} se ^{xxx)} föregående sida

Polen är visserligen i stort behof af fred och det torde icke vara något tvifvel om att den stora massan af befolkningen – skulle önska att få återgå till fredlig arbete. Men det finns starka krafter både inom och utom Polen som verkar för ett fortsättande af de militära operationerna mot sovjetryssland. Ännu för endast ett par dagar sedan innehöll Frankrikes utrikespolitiskt ledande tidning en påtaglig inspirerad artikel hvori Polen indirekt, men alldeles oförtydbart afråddes från att sluta fred med Sovjetryssland. Enligt uppfattningen i ledande franska kretsar söka bolsjevikerna att få fred med Polen endast för att erhålla frihet att koncentrera sina ansträngningar mot general Wrangel och krossa honom. Skulle de lyckas häri, blefve det sedan åter igen Polens tur att öfverfallas, alldeles oberoende af de aftal som Sovjetregeringen i sitt trångmål nu är villig att ingå. Då den franska regeringen,

af allt att döma, är beredd att göra betydande ansträngningar för att stödja general Wrangel, kan den endast med bekymmer motse en fred mellan Polen och Sovjetryssland, som skulle högst väsentligt försämra den sydryska arméens utsikter att slå sig fram till ett afgörande resultat- - -

Från Moskva idag ^{x)} ankomma underrättelser ställa utom allt tvifvel att den ryska arméen står inför sitt sammanbrott. De nya fredsvilkoren genomdrivas såsom att sista medel att hindra upplåsningen, men regeringens eftergift kom för sent för att som arméledningen räknat med, nyheten om freden skulle förmå motverka demoralisationen inom sovjetarmén.

Rörande förhandlingarna mellan arméledningen och sovjets verkställande råd har en del dramatiska detaljer kommit i dagen. För ungefär

^{x)} den 9. Oktober

14 dagar sedan sände arméledningen en deputation på 30 man till Moskva för att öfvertyga verkställande rådet om nödvändigheten af att sluta fred Rådet svarade med att omedelbart häkta och arkebusera delegationen. ^{x)} meddelandet härom väckte en våldsam upphetsning inom arméen, som omedelbart sände en ny trettiomanna delegation till Moskva med uppdrag att upprepa arméens begäran och fordra satisfaktion af verkställande rådet för den skjutna delegationen. Äfven denna delegation häktades.

I denna situation afsände arméen en tredje deputation till verkställande rådet. Den framställde kraf på omedelbar åttlydnad af arméens vilja med sådan effekt att rådet så godt som omedelbart affärdade nya fredsdelegater till Polen och Finland med uppdrag att skaffa fred till hvarje

^{x)} Påminner om Beastammens parlamenärer

pris.

Genom rådets motstånd in i det sista äro emellertid, enligt hvad initierade anse, möjligheterna att hålla den ryska arméén samlad, nu minimala. Befälet har ej längre förmåga att uppehålla disciplinen och det anses att det i fortsättningen mindre kommer an på ~~att~~ sovjettruppernas förmåga att göra motstånd än på motståndarnas förmåga att ta sig fram, om sovjetarmen skall undgå fullständigt sammanbrott.

”Man har på sistone begynt allt mindre räkna med en tidning som dock an i dag bär namnet Aftonbladet. Men dess senaste strandhugg mot Finland till förmån för svenska befästningar på Åland(!) bör beaktas som ett tecken på att de chauvinismens vindar, som nu en tid hållits inlåsta, åter känna fältet fritt

— - - med dylikt gör man den svenska ålandspolitiken verkliga björntjänster

- ” Det räcker ej, förklarar Aftonbladet,

att Åland under fredstid blir svenskt utan ”försvarsanstalter erfordras” på ögruppen om den ”också under konflikttiden skall kunna bibehållas i svensk hand”

Det ar blott naturligt, att dessa förflugna ord varit ett ”gefundenes fressen” i den externa finska pressen, som nu utbrister: ”Var det ej det vi alltid sagt! Sverige har blott eftersträfvat en lämplig strategisk stödjepunkt vid Finlands kust

— - - Slika bravader äro knappast några tilltalande specimina för en högers utrikespolitik i dessa dagar, då folkförbundets tre ”rapportörer” när som helst kunna väntas hit och då folkförbundets delegerade församling inom kort skall samlas till sitt första möte.

Representanterna dit skulle utses af Frygger eller Lindman, som sannerligen icke skrädt orden då det gällt att nedsätta och svartmåla detta nationirnas förbund som nu vän-

tas ge oss Åland tillbaka!

Enligt tidningen Kurjer Polski lär en ny rysk regering bildats i Nisjninogorod för i spetsen för hvilken stå diverse herrar med konstiga namn. Regeringen skulle vara antibolsjevikisk men bekämpa Wrangel- Bra (om det besannar sig) – Låt, om möjligt ryssarna själva göra upp räkningen med bolsjevismen utan frammande inblandning, så kan den ej skylla sitt fjasko på yttre våld

(Misstänker att general Wrangel ej precis ar guds bästa barn)

Allryska fackförbundsrådet har utsändt allarmerande nöduppprop, der arbetarnas ansvarlösa uteblifvande från fabrikerna och massflykt från städerna fördomas. All produktion afstannar Arméen får ingenting af hvad den behöfver. Rådet framhåller att kommunikationskommissariatet saknar 160000 kvalificerade och 800000 okvalificerade arbetare. Rådsregeringen har pro-

klamerat arbetsplikt för arsklasserna 1886 till 1888.

Åtgärden skola vidtages för att tvinga arbetarna att återvända från landsbygden.

Atamanen Semenov har från Sibirien sändt general Wrangel ett telegram hvare han förklarar att han underkastar sig den ryska regeringen i söder och erkänner Wrangel som chef för den den ryska staten

Den berömde författaren H.G. Wells som på inbjudan af rådsregeringen studerar förhållandena i Ryssland, säger att tillståndet derstades ar obeskrifvligt eländigt. Ryssland skulle aldrig bringas på fötter igen, om det ej droges försorg om att de intelligenta kvarlevorna af det ryska folket hålles vid lif. Utan hjälp skulle de snart utrotas fullständigt under det elände bolsjevikerna bragt ofver dem ³² sid 163

Östersjöflottans matroser utträda i massa ur kommunistpartiet, en-

ligt en annan uppgift. Med anledning här af publicerar flottans officiella tidning en allarmartikel. Tidningen medger att allt inom partiet ej är som sig bör, men detta är ingen anledning att utträda. ^{x)} Matroserna å sin sida förklara att de äro bönder och icke kunna afstå från sin jord som kommunisterna fordra. Trotski har i ett manifest varnat matroserna, och äfven bönderna att de skulle förblifva trogna

Rån höra numera till ordningen for dagen i Moskva. Midt på dagen öfverföllu beväpnade män en fora på öppen gata och bortförde 300 miljoner rubel som skulle föras till en bank.

Meddelanden från Paris antyda att hela ryska regementen desertera, drifna af hunger

Ledaren af / Amerikas största och inflytelserikaste arbetarorganisation: " American Federation of Labour"

^{x)} men om ingenting är som sig bör?

säger att American Federation of Labour ställer sig helt och hållet afvisande mot hvarje antydning till understöd af Sovjet.

"Ryssarnas fraser skola inom den Amerikanska arbetarrörelsen ljuda för dofva öron"

Tretton distrikt i Rådssryssland hvaribland distrikten Petrograd, Moskva Nisjni Novgorod och Smolensk ha förklarats i belägringstillstånd. Åtgärden motiveras af sovjetryssland myndigheternas fruktan för hungeroroligheter, (Detta i midten af oktober – hur kommer tillståndet att bli längre fram – om ett halfår?)

^{x)} sid. 178

Sovjetemissarien Sinovied har utvisats ur Tyskland. – "denna affär är en hård belastning af våra relationer till Ryssland, men jag fruktar icke att den skall få allvarliga följder. Ingen nation är för närvarande så populär i Tyskland som den ryska. Kanhända emedan den tron råder hos oss att vi endast skola komma på be-

nen, icke mot, utan med det ryska folket (bifall)
(utrikesministern Simons tal i tyska riksdagen d. 20 oktober)
på en kongress i Moskva (d.23 okt ^{x)}) uppträdde Lenin med
ett nytt tal i stor stil om världsläget: "De utländska
diplomaterna vilja icke förstå, att då vi framställa
fredsanbud, betyder detta icke att vi äro svaga. Polackerna
fingo en sämre fred nu än den vi erbjöd dem i april, trots att
Ryssland är blockerat rundt alla sina gränser. Förhållandena
arta sig så, att fienderna bli svagare och vi starkare(!!!)
Derför segrar Ryssland (sånt går i bonder, se ^x).
Nationernas förbund har gjort bankrutt och
Versaillesfreden vacklar. Wrangel är den enda återstående
faran(utom hungersnöden förstås, se x föregående sida)
och han måste därför krossas eljest börja Frankrike och
Polen ett nytt krig. Agitera bland bönderna!

^{x)} med landsortens sovjet

Förmå dem att bistå armén. Vi kunna snart ge landsbygden
hvad den behöfver, men denna jätteprouktion är möjlig
först sedan Wrangel krossats, sedan skola vi bringa
Ryssland (le beau rest) till en förut oanad höjd!"

Saga hvad man vill om Lenin – buska blyg är han inte

^{x)} Från Moskva ingick den 24 oktober underrättelse om att
sovjet genomfört strängaste förstärkta belägringstillstånd
af fruktan för de kontrarevolutionära. I styrande Moskva
kretsar märkas stor nervositet. Sovjet har publicerat en
kungörelse hvari tillkännagifvies att de som ertappas
kämpande mot sovjet och det gällande systemet icke ha att
påräkna någon barmhärtighet.

Oron tilltar med hvarje dag. Det af Djersjenskij (som lar vara
en fullkomlig bödel) förstärkta skyddstillståndet tillämpas
med

största stränghet. Stadens innevånare ha förbjudits röra sig på gatorna efter midnatt. De röda soldaterna hålles strängt kasererade på nätterna. Starka patruller är i rörelse i alla delar af Moskva. Alla chaufförer ha fått order att dagligen anmäla sig och för undersökningskommissionen afge noggrann rapport rörande såväl privat som statsautomobilers trafik. Mest karakteristiska för läget ar att Diersjinskij ställt verksamheten inom alla regeringsinstitutioner under skarp kontroll (Lenin/ tror tydligen icke sina egna regeringsorgan mer än sämst)

Den franska öfverkommissarien på Krim har för en tidning uttalat att Frankrike resolut skall ställa sig på samma sida som dem, hvilka bekämpa bolsjevismen och vara redo att lämna dem hjälp. I verkligheten ser Frankrike saken så, att freden först kan definitivt upprätthållas i Europa när bolsjevikerna äro fullständigt krossade.

Från Moskva meddelas d.28 okt att bönderna i elfva guvernement rest sig på grund af tvångsrekvisitioner af säd. Alla fångelser äro ofverfulla. Bland fångarna befinna sig generalerna Brusinlov och Numets

I Ukraina utvecklar sig en våldsamt upprorsrörelse bland bondbefolkningen. Det är karaktäristiskt att den riktar sig såväl mot de röda som de hvita ryssarna Trotski bekräftar att läget i området Poltava ar allvarsamt. I alla ukrainska guvernement opererar om nätterna desperata bondeskaror, beväpnade med gevär och kulsprutor, de stoppa tågen och nedskjuta utan förbarmande alla passagerare som bevisas vara kommunister. Ingen vågar numera färdas med tåg utan ett kors om halsen som tecken på att han icke är bolsjevik

– undras om enslingen på Doorn, under mellan stunderna på i den trägna / , ägnar en tanke åt det oerhörda elände han orsakat genom att (i plomberad vagn) skicka Lenin till Ryssland – nej: ha/

Stadsfikalen i Haparanda mottog häromsistens följande polisrapport "Undertecknad anmäler härmed att jag i dag i strängt förvar tagit en kvinnlig fruntimmersperson som kallade sig Maria Möller och i början falskeligen var född i Sollefteå men sedan tillstod att hon var från Haparanda, enär hon icke hade utvisliga papper, och dessutom stulit ett par strumpor och en manlig halsduksrosett från handlaren Elof Pettersson vid Storgatan. Jag uppfordrade henne att återställa dessa rättstridiga föremål. Hon sade att hon ville taga af sig de redan pådragna strumporna, hvadan jag för blygsamhetens skull lät henne träda in i en portgång. Efter en hel timme (!) fann jag att hon inte utkom, enär hon begagnat tillfället och aflägnat sig genom den husliga bakporten" en på sin tid mycket bekant /att han blott varit guds redskap – tvi faen

Karl begärde att bli intagen i en likbränningsförening. Men han blef nekad inträde, af det skälet att inte vederbörande ville göra krematoriet till någon masugn.

Rekrytinstruktion: Sekersanten:

Tänk dig, 147, att du en afton står på vakt. Plötsligt dyker en person opp bakom dig och slår sina kraftiga armar omkring dig. Hvad skulle du då ropa?

147: släpp mej Amanda!

Frederik den store påstod att han tyckte bättre om att höra en häst gnägga än en tyska tunga.

Skolinspektören. Nå, ber din pappa någon bordsbön innan ni börja er måltid. Olle: ja, igår bad pappa en bön Skolinspektören. Och hur löd denna bön? Olle: Gode Gud, skall detta vara buljong! "Timbermän och the som murar är rätt putseliga lurar. Medan de äta, mala, stå och besinna

plägar mest hela dagen försvinna – med någon modernisering af språket

passar denna gamla vers från 17 hundratalet rätt bra för nutidens ”arbetets söner”. – Hvert skall du gå Leopold?

– En klok hustru frågar aldrig hvert hennes man går.

– Jaså, men en klok man skall alltid ha reda på hvert hans hustru går

– En klok man har aldrig nå'n hustru

– En så'n åsna man kan vara – Jag bad maskinskrifverskan att för en gångs skull göra ren skrivmaskinen, och det gjorde hon på tio minuter och se'n höll den markattan på med att manicurera sig i två och en half timme – det borde jag ha vetat förut

Litet om de siamesiska äktenskapen: - - - hustrun är, mannen ödmjukt undergifven och i närvaro af europeer nalkas hon honom blott i krypande ställning. Mannen kan

sälja och pantsätta sin äkta hälft, låna pengar på henne (med nyttjande rätt for långifvaren tils dess full aterbetalning erlagts) - - -

(Disponenten Rachownere i Cameroon

inackorderade, mot nyttjanderätt sina två små svarta fruar hos Mr Landrum i Bibundi då han väntade besök af sin hvita gemål.

Den siamesiska aktenskapslagen är öfver allt beröm -, man belånar lilla frun och struntar i att återbetala lånet, så är man af me'na – så enkelt så- Grosshandlar Carlbeck fick 5000 kr för sin älskling och kapten W. 50000 kr för det att han ofvertog fru A i göteborg. – Ingendera fick dock länge njuta af sin nyförvärfvade lycka, emedan de med berömvärd energi inom mycket kort tid söpo ihjäl sig.

Då en gammal stärkt öfverförfriskad knekt vid Dalregementet (det var under den gamla goda tiden) en afton skulle dra välsignelser förkortade han ritualen och framdundrade med djup bränvinsbas: ”herren välsigne oss -

-- och dermed / pappa; - nå Olle, har du gjort bekantskap med vår nya grannes lilla gosse? Olle: - ja då

Pappa: -kanske ni redan varit i slagsmål?

Olle: - Nää, så bekanta ä´vi inte ännu En svensk Sherlock Holmes. Fjärdingsmans Johansson tillsammans med två bonder förföljer en hästtjuv.

Fjärdingsman: -ja der ser ni själfva både märras å tjufvens fötter kan man spåra i snön till stubben der. Men derifrån kan man endast upptäcka märras. Nu är frågan, gubbar, hvar faen har kar´n tagit vägen? /rop Olle ropande ut genom fönstret. – ”vänta lite, grabbar, ja kommer strax, morsan ska bara klå mig ett tag först. Förtal. – ”Han har aldrig gjort minsta försök att skaffa sig någon utkomst”

”Det har han visst. Han har friat till hvarenda förmögen flicka som han någonsin träffat.

– jag känner en karl som har varit gift i 30 år och ändå tillbringar han alla sina kvällar hemma.

– Det kan man kalla kärlek!

– nej det är gikt

– Bonn: - Har inte fröken mjölkat koa ännu

– Stockholmsfröken: - nä- ja kan ju inte komma åt –ja kan inte komma åt-jag kan inte få na att sitta på pallen

Ja tack ingeniören, nu förstår jag efter ingeniörens beskrifning fullkomligt hur motorn är beskaffad. Nu skulle jag bara vilja veta en sak: Hvar sitter knapen

Professorn: - Hvad är K C N? Kandidaten: - Ett ögonblick, herr professorn, jag har det på tungan- - -

Professorn. Spotta då utet för fanen - det är cyankalium

– Den gamle, som vanligt, ofverförfriskade klockaren klämmer vid en begrafning till med den vackra psalmen: "Min ände nu en jämmerhar" (Hjälten, pekande på den eländiga ränksmidande styfmodern: - "mosfister-nej-fismaster!)

Patron Stenbom är pa jakt och till

talar en af drefkarlarna:

– Hör nu Andersson, hvarför använder han inte i den här kylan den gamla mössan med öronlapparna?

– jo si, ja likasom mister hörseln när ja har den

– ä han rädd för att han inte ska höra skotten gå af?

– Nää, men jag tänkte att utifall nå'n å herrarna händelsevis skulle fråga mej om ja ville ha en kunjak

För några år sedan tillkännagaf en tidning ett dödsfall med följande fras:

"Grosshandlare X har i natt gått till ett bättre /"

Redaktionen blef dagen derpå stämd af enkan för smädligt skrifsätt

I sin konfirmationsklass i Östergötland frågade nuvarande biskop Lönegren:

– Hvad har jag velat lära er med den undervisning jag meddelat er under denna tid?

– allmänt begrundande – tillsist klämde en pojke till med: "Pastorn har velat pröfva tålamodet" sann historia-den pojken var bra.

– Byggmästare Andersson i göteborg råkade en dag ramla ned från en byggnadsställning, men hamnade lyckligtvis i en cementhög – strax var en vitsare framme och sade: Det

kunde väl ingen tro att en sådan solid karl skulle göra fall-i-cement! (isch)

– Mamma: Olle, hur kunde du bär dig så illa åt och säga till tant Charlott att hon är dum? Gå genast och be om ursäkt

– Den lydig Olle: snälla tant, ja ä så lässen för att tant ä dum
Professorn (som examinerar i straffrätt:

– ”Kan kandidaten ge mig ett exempel på hvad som menas med bedrägeri? Kandidaten: - Bedrägeri är till exempel om-om-professorn nu kuggar mig.

Professorn: - såå! Det var högst egendomlig. Får jag lof att fråga hvarför

Kandidaten – ”jo, emedan i enlighet med strafflagen den gör sig skyldig till bedrägeri, som begagnar sig af en annans okunnighet för att tillfoga honom skada – det lär ha kommit en doktor hit ut – Det passar bra för min svärmor ar krasslig

– Men det är en teologie doktor

– Så mycket bättre ty egentligen är käringen mest fullifaen

- ”Fröken”: - Hvad brukar man kalla ett fyrfaldigt klöfverblad?

– Lilla Olle, prompt: - Klöfver fyra Det är rent af skamligt hur dom misshandlar svenska språket i Umeå – dom skrifver u me å!

– ”Härmed sändes 1406 kronor till inlösen af min förfallna hustrus växel” stod det på en postanvisning som insändts till en bank i Uddevalla

– En bonndräng som en tid varit intagen på hospital men utskrifvits som frisk, fick af församlingens kyrko

herde följande intyg:

”Att Per Larsson som en tid varit rubbad till sitt förstånd, numera är derifrån fullständigt befriad, intygas härmed”

- "Sällan pinkar tuppen i halfstopsbuteljen" – (men roligt vore det att se honom göra det – det kan inte nekas) "Lika kärt som oväntadt" sa prästen kom in i himmelriket"

Lilla Olle har synnerligen höga tankar om sin gamla farmors ålder. En dag fråga han: -säj farmor, va farmor me i Noacks ark?

– nej de va ja inte, svarte gumman – ja men hur kom de sej då att inte farormor drunknade?

– Änkan: - "hu då min man är dod, vill inte heller jag lefva

– Väninnan. – men hvarför det da, kära Sofi? Unna honom lite ro nu!

– Hvar kom nåldynan ifrån? Skrek skräddaren satte sig på igelkotten

- "ju mera jag tappar, desto mera vinner jag" – sa byggaren

– Tanten: - Nå Elsa, hvem tycker du att lilla syster är lik?

– Elsa: - Pappa å mamma

– Tanten – Båda två? – Elsa – Jaa då – hon är tandlös som mamma å så ä hon utan hår alldeles som pappa

Riksdagsblommor: - "man kastar tusentals armar i våra kaserner och låta dem marschera på våra lägerplatser

– " jag är, herr talman, mycket betanklig"

Lojtnanten (till de nya rekryterna:

– För dem af er som till äfventyrs äro tidningsskrifvare, vill jag påpeka, att de från min sida framkommande S.K. Kasernblommorna skola betraktas som min andliga egendom hvadan de ej få aftryckas

– Prosten: Nå, min lilla vän, kan du säga mig hvad en zebra är för ett slags djur

Olle: De ä e åsna i simdräkt

Svar på dumma frågor:

– Hej gamla gosse, lefver du än? – nej, Jag dog i förra veckan. Hvarför skicka du inte en krans, din snåljåp

– Gomorron, är du redan vaken? – Nej, jag sover – stör mig inte: jag drömmer just nu att jag pussar din fästmö

– Åh är du här? – nej visst inte, jag står på Mississippis strand och fångar kräftor

– En så'n oförsynthet! Han sa att jag byter om asikt lika ofta som jag byter om skjorta!

– Det tycker jag var smickrande för din renlighet

– Da garfvar K's gamla huskors afgick med döden blef han tröstad af en van med orden. – "jag förstår att det skall kannas smärtsamt, men du har ändå den trosten att hon bör ha varit val beredd nar du haft henne så länge"